

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXIII

Nr. 5296

★

Sâmbătă

3 iunie

1967

★

8 pagini 25 bani

De „Ziua pionierilor“ 80 000 de antrenori!

de prof. Mircea Sintimbreanu
membru în Consiliul național al pionierilor
din Republica Socialistă România

Recenta reorganizare a activității pionierești are, printre altele, meritul de a-i fi cartografiat în mod exact și pe deplin rațional aria. Cimpul ei magnetic se suprapune acum extrascolărității însăși. Concentrat spus: în „civilitate“ școlarul este pionier. Aceasta este, firește, o definiție de lucru, dar este util să o rafinem în întocmirea balanței noastre de debite față de vîrsta cravatelor roșii. Ea ne oferă, în același timp, calculul suprafeței pionieriei, dar și volumul posibilităților noastre de lucru, ca și metodele acestei munci. De fapt, în felul acesta cauza dirigitului sau învățătorului comandant primește o universală dezlegare și împuternicire. Concepția oferă o largă deschidere asupra mijloacelor de dezancorare și desclerzare a muncii pionierești.

Copilăria trăiește sub zodia necesității de mișcare și performanță. Și, adăugînd la aceasta faptul că înșiși comandanții fac acum ucenicia pionieriei, e limpede că această constelație — sport-turism-gimnastică-jocuri — învățătoare și domină toată bolta organizației de pionieri.

Cunoaștem de mult atracția spontană a copiilor spre sport, cunoaștem forța spontan-organizatorică a jocului și competiției, nu se poate tăgădui că o minge, un cot de riu, o pîrție sînt unii dintre cei

(Continuare în pag. a 2-a)

Frumoasa comportare a pugiliștilor români la C.E. de la Roma NICOLAE GIJU—CAMPION AL EUROPEI LA BOX

● C. CIUCĂ a cucerit medalia de argint ● I. HODOȘAN, I. COVACI,
GH. CHIVĂR și I. MONEA—medalii de bronz

Correspondență de la trimisul nostru special R. CĂLĂRĂȘANU:

Vineri seara am luat pentru ultima oară drumul lui „Palazzo dello sport“, emoționați dar și plini de încredere pentru evoluția celor doi pugiliști români, CIUCĂ și GIJU, calificați în finalele celei de a XVII-a ediții a campionatelor europene de box.

La ora 21 a urcat în ring perechea de pugiliști de la categoria muscă, reprezentantul nostru Constantin Ciucă și polonezul Skrzypczak. Aceștia s-au mai întîlnit și în urmă cu doi ani în semifinalele campionatelor de la Berlin, cînd victoria a revenit sportivului polonez Mecul a început rapid, ambii boxeri plasînd cu predilecție lovituri de stînga, unele dintre ele fiind dublate și cu drepte precise. Polonezul se arată ceva mai agresiv, căutînd să se apropie de Ciucă, pentru a lupta corp la corp. Campionul nostru evită acest gen de luptă și își ține adversarul la distanță cu repetate lovituri de stînga la figură. Spre sfîrșitul acestei reprize Skrzypczak intră într-un clincl, din care iese... numărat! Aten! Ciucă a plasat un puternic croșeu de stînga în bărbia adver-

sarului său care a căzut și arbitrul Gondre l-a numărat pînă la opt.

În următoarele trei minute pugiliștii polonezi se menține în ofensivă, dar Ciucă evită cu abilitate multe din loviturile acestuia. Totuși, Ciucă pare obosit și spre sfîrșitul reprizei nu se mai apără la fel de bine ca înainte.

În ultima parte a meciului, după cîteva schimburi de lovituri boxerul polonez alunecă și cade la podea. Pugiliștii noștri, în plin avînt, este gata să-l lovească dar se oprește. În acest moment intervine arbitrul din ring, și, în mod cu totul nejustificat, îi dă un avertisment lui Ciucă, penalizare care a fost notată pe buletinele de punctaj ale celor cinci arbitri. Din acest moment Ciucă

pare mai puțin hotărît în acțiuni și se angajează într-un schimb prelungit de lovituri cu Skrzypczak, un schimb destul de confuz, din care polonezul iese însă cu mult mai „proaspăt“. În finalul partidei polonezul arată mai multă vitalitate și victoria i-a fost acordată de juriu în unanimitate.

Urmează meciul „cocosilor“, în care sînt angajați Nicolae Giju și vest-germanul Rascher. Speranțele noastre renasc și emoțiile au atins punctul culminant. Cu un an în urmă, la Constanța, Giju a mai boxat cu adversarul său de astăzi și a obținut victoria la puncte. Anul acesta, la Roma, Rascher ni s-a părut a fi în progres față de

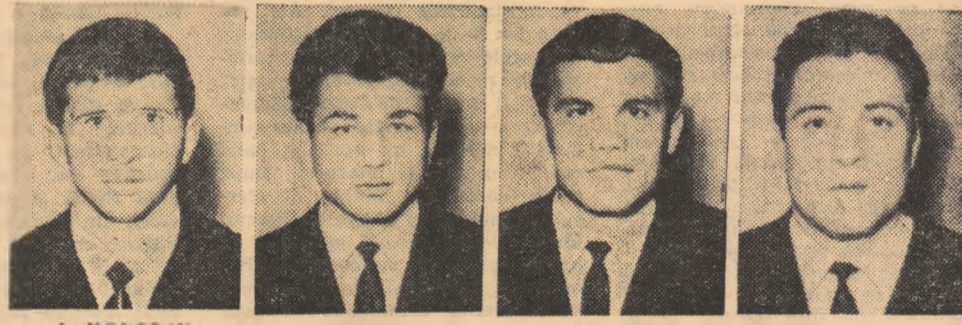
(Continuare în pag. a 3-a)

N. GIJU

C. CIUCĂ

I. HODOȘAN

I. COVACI

GH. CHIVĂR

I. MONEA

LOTUL REPREZENTATIV DE FOTBAL

în vederea meciului cu Italia

Ieri a avut loc, la sediul F. R. Fotbal, o consfătuire la care au participat antrenori de categoria A și B, tehnicieni ai federației și ziaristi.

În urma discuțiilor purtate, a fost alcătuit un lot lărgit de jucători care în cursul săptămînilor viitoare va fi chemat în Capitală pentru un trial. Această verificare va avea loc în ziua de 7 iunie.

La numărul jucătorilor: M. Constantinescu, Coman, Adamache, Suciu (portari), Lupescu, Ivănescu, Barbu (Dinamo Pitești), Nunweiler III, Dan Coe, Jenei (St. roșu), Măndoiu, Velea, Sătmăreanu, Deleanu (fundași), Năfănăilă, Libardi, Nunweiler VI, Dinu (Rapid), Poscaru, Neșu (mijlocași), Năsturescu, Dumitriu II, Lucescu, Oblemenca, Lupulescu, Iancu, Creiniceanu, Kallo, Frățilă, Panici, Voinea (Steaua) — (înaintași).

„Internaționale“ de atletism, 10-11 iunie

Sprinterii cubanezi Miguelina Cobian și Henrique Figuerola evoluează la București

MIGUELINA COBIAN

La sfîrșitul săptămîni viitoare stadionul Republicii va găzdui întrecerile tradiționale noastre „Internaționale“ de atletism. Cu acest prilej, la o serie de probe, rezultatele înregistrate vor conta pentru selecționarea diferiților atleți în echipa Europei care va întîlni reprezentativa Americii, la Montreal.

La ediția din acest an a „Internaționalelor“ și-au anunțat participarea o serie de atleți valoroși din Cehoslovacia R. D. Germania, R. F. a Germaniei, Belgia, Suedia, Iugoslavia etc.

Un lot numeros de sportivi va deplasa și Cuba; 20 de atleți și atlete care se pregătesc pentru apropiatele Jocuri Pan-Americane. Între atleții cubanezi care vor evolua la București se află și cunoscuții sprinteri Miguelina Cobian, finalistă olimpică la Tokio (recent a obținut 11,5 s pe 100 m și 23,6 s pe 200 m) și Henrique Figuerola deținătorul medaliei olimpice de argint (10,2 s). De cîrînd Figuerola și-a egalat recordul pe 100 m realizînd 10,2 s.

ANCHETA noastră

CAUZELE UNEI RENUNȚĂRI

Cîteva scrisori adresate redacției în ultimul timp formulează aceeași întrebare: „Ce se întîmplă cu luptătorul Gheorghe Canachi, speranța tirgovișteană a ultimilor doi ani?“ Nedumerirea este legată de faptul că, la ultimele concursuri, numele acestui sportiv — vicecampion la „grea“ în 1965 și ocupantul locului III la aceeași categorie în 1966 — n-a mai figurat pe lista participanților. Pentru relații preliminare, am adresat aceeași întrebare președintelui Consiliului orașenesc UCFS Tirgoviște, tov. Gh. Apachiței:

— A trebuit să renunțăm pentru un timp la serviciile sale. Ne-a obligat la aceasta precara lui situație școlară.

Gh. Canachi, elev al Liceului nr. 2 Tirgoviște, avea de traversat una din cele mai complexe perioade ale școlărității: exigentele clasei a XI-a, bacalaureatul și

admiterea într-un ciclu nou — superior — de învățămînt. La jumătatea anului, însă, se împotmolește: este amenințat cu repetenția, iar numărul sportiv de absențe îl pune sub semnul întrebării rămînerea sa în școală. Se taxează ca motiv principal al impasului în care a intrat activitatea sa sportivă. Consecința imediată: prestimile școlii asupra asociației Metalul, concluzia: scoaterea lui Canachi din lot.

Situația aceasta ridică o întrebare (valabilă nu numai în cazul Canachi, ci vizînd principiul): prejudiciază cumva activitatea sportivă pregătirea școlară a elevilor? Nu poate exista, oare, o armonizare perfectă a celor două activități?

— Avem multe cazuri în care îmbinarea celor două activități a fost realizată ideal, ne spune prof. diriginte Alexandru Duanu. Cazul lui Canachi este însă deosebit; ca elev, el n-a strălucit niciodată. Aparținerea acelei categorii de elevi pe care trebuia să-l împingă, să-l someze ca să nu „capoteze“. Înscrierea sa la o secție de performanță n-a făcut altceva decît să speriească numărul problemelor pe care ni le ridică. Mă refer mai întîi la numărul alarmant de absențe de care încerca să se scape — cînd și-a dat seama că se împotmolește — prezentînd motivări „cusute cu ață albă“ și eliberate de un medic (dr. V. Popescu) care ulterior nu și-a recunoscut semnătura (!?).

NUȘA MUSCELFANU

(Continuare în pag. a 2-a)

80000 DE ANTRENORI!

(Urmare din pag. 1)

mai valoroși organizatori ai mișcării. Dar, ignorăm cei mai mulți, din lipsa exercițiului poate, resursele exacte ale intervenției comandantului în acest generos context. Este adevărat: întrecerea se ivește de la sine. În privința aceasta nervii ne comunică destule tale în după-amiezele când punem paravan doar geamul odihnei noastre, — dar aceasta se face oricum sub dictul automat al energiei ce se exprimă în mișcare. Tocmai de aci începe efortul nostru pe canalizare și înobilare a agitației ce uneori se confundă cu sportul. O drumetrie, de pildă, nu este plimbare pur și simplu. Mișta pe pavaj e sport prin contrabandă, executat prin somnolența vameșilor. Inghesușă între trotuare ea este o izbucnire mai mult a laringelor copiilor decât a mușchilor lor. Adăugați acestor izbucniri pur fizice: ideea campionatului, a scorului consemnat, a ierarhiei puterilor confruntate, a promovabilității sau revanșei, a duratei efortului de autodepășire etc. și veți întrezări alte roade întocmai ca după miracolul unei altoiri. Există, ce e drept, cadrul campionatelor școlilor generale. Aici ideea selecționatelor este inclusă dar masa se încadrează la galerii. Ce este de făcut? Căci, nu se poate nega, există o monotonie a practicii de masă: băieții votează automat pentru minge, masa de fete spre coardă și șotron. Cum se poate diversifica gama acestor tradiționale și, pînă la urmă, destul de subrede sortimente? Cum se pot injecta noi forme de mișcare?

Cei mai buni comandanți au găsit răspunsul la aceste întrebări și în această privință se pot evoca exemple uluitoare.

Am întâlnit la Micfalău, raionul Sf. Gheorghe — (exemplul nu este inedit, dar trebuie insistat) un comandant care a descoperit cheia de umanizare a interesului pentru educația fizică, alături în rîndul copiilor, cit și al obștei satului. El a deschis fiecărui minut liber al școlărilor tonica obsesie a mișcării fizice. Nu voi vorbi de faptul că vara (acel splendid trimestru al IV-lea, dedicat în întregime oboselii și odihnei creatoare, materii atât de populare, fără rubrici în catalog, dar cu premianți și corigenți), copii de 10-13 ani, încălcînd pe prozaica și a bicicletei, rotunjesc basmul înconjurului țării, cu tot ceea ce se poate insera în jurnalul de bord al unei asemenea expediții. Nu voi aminti de faptul că, iarna, 300 de copii îl urmează pe tâlpile schiurilor prin zăpezile Birsei și că în luna februarie i-am găsit mai bronzați decât pe niște salvamariști. Nici de faptul că bazele sportive ale Micfalăului sînt normative pentru orice micro-olimpiadă sau că acest om trafează tot ceea ce întreprinde cu umor — jocuri, ștafetă, piramide — ca și cum o invizibilă cupolă de circ ambulatoriu ar ancora oriunde se găsește cu ceata lui. Aș vrea să depun aici o mărturie pentru sursa acestor performanțe.

Erăm la o serbare a căminului cultural, cu public în cismă și broboade în fața căruia copii, în masă, își prezentau programul, pigmentat de poante, într-o necurmată ștafetă a fanteziei, cînd, în cițiva timpi, în pocea a fost plantată o bară fixă. Învățătorul comandant Acațiu Feier

a scos din buzunar o ciocolată cit o cărmidă și s-a adresat oamenilor:

— O vedeți? am oferit-o acum trei luni copilului care va face la bară această figură. A executat-o în fața oamenilor, apoi a adăugat: ciocolata a rămas la mine. Acum nu mi-ar ajunge lea-fa pe un an pentru a-i premia pe cei care pot face de zece ori mai mult.

A bătut din palme și, în fața bunicilor rămase cu gura căscată, pornind într-un iureș disciplinat, toți copiii școlii — pe cei mici ridicîndu-i în brațe pînă la bară — au început să demonstreze forță și îndeminare la bară fixă.

Veți spune: e un specialist. Nu, nu este, potrivit diplomei. El este învățător. Dar specialitatea lui este pasiunea. Exemplu el însuși, un perfect motor de entuziasm, ce nu duvîie doar în preajma primelor, învățătorul Acațiu oferă mult, oferă totul și, în primul rînd, el umblă la acel resort al dorinței de autoperfecționare și autodepășire, propriu fiecărui om sau omuleț. Dar pentru aceasta el nu are o viziune de orar asupra sportului. El a făcut ca acesta să intre în orarul launtric al fiecărui copil ca o materie necesară, ca oxigenul.

Am dat un exemplu. Se pot da multe încă. Iată, în preajma Zilei pionierilor, pe toate stadioanele țării se reînnoadă tradițiile reprizelor gimnastice de masă, pe nedrept abandonate multă vreme. Întrecerile, parăzile vor fi prezente peste tot. Sărbătorește, Ziua pionierilor e replica nevoii cotidiene de mișcare, disciplină și spectacol a copiilor, nevoie ce trebuie împlinită în fesătură a tuturor zilelor. Cadrul există. Și pionierii — și comandanții. Fie ca ziua aceasta, în care ei se întrec atît de festiv, să demonstreze frumusețea roadelor acestei alianțe pentru toate celelalte 364 de zile ale anului, pretulindeni. Atunci, milioanele de copii vor alcătui o singură vastă repriză pe stadionul uriaș al perfectibilității umane și cetățenești, din cea mai frogedă vîrstă. 80.000 de comandanți de pionieri sînt investiți, de fapt, ca antrenori ai acestei cauze obștești, a forței, sănătății, grației și neînfricării.

Cauzele unei renunțări

(Urmare din pag. 1)

Slaba frecvență se reflectă imediat în nivelul foarte scăzut al notelor, o suită penibilă între 0 și 6. N-am scăpat nici de reclamațiile venite din afară și care priveau activitatea sa școlară. As menționa nota penibilă pe care o face pentru un elev diagnoza stabilită în „cazul” Canachi de medicul școlii: intoxicație tabacică. Dar, situația acestui elev a prezentat la un moment dat și un paradox: Canachi, sportivul de performanță, finalist într-o competiție republicană, corigent la... educație fizică! Profesoara de specialitate, tovarășa G. Ghimbășanu, explică:

— Refuza să lucreze; fie că nu voia să se echipeze pentru sală, fie că pleca fără să-și motiveze lipsa. Atunci cînd avea chef și „accepta” să rămîna la oră, nu făcea altceva decît să-mi îngreuiere lucrul cu clasa: spirite deplasate, „acrobații” care scîmneau a bufonerie. La normele de control n-a „primit” să execute exercitiile, pretextînd că fi este frică (!). În consecință, n-am putut să-l promovez.

Atitudinea lui Canachi este consecința unei slabe orientări în viață, a lipsei de maturitate în gîndire, este urmarea nefastă a unei „superiorități” eronate înțelese și a unei „încăpătînări” a vîrstei. Cum a funcționat în cazul Canachi opinia colectivului? L-au pus de citeva ori în discuție fără a se găsi însă formule eficiente de ajutorare. Nu s-a reușit să se arate acestui elev că drumul său nu este cel corect, nu a existat la colegi preocuparea de a-l atrage într-o activitate constructivă care să-l solicite mai mult și să-l răpească altor „activități” din afară. În plus, colegii s-au speriat de „promisiunile” lui Canachi: „vă arăt eu vouă critică!” Astfel că l-au lăsat deoparte, spunîndu-se probabil: „cu ăsta nu mai e nimic de făcut”. Dar, mai grav este faptul că a lipsit comunicarea între cei trei factori care dirijează activitatea unui elev sportiv:

școală—părinți—antrenor; nu s-a făcut astfel o distribuție judicioasă a timpului elevului, n-a existat un control riguros al pregătirii sale, nu s-a întreprins un sondaj în timpul său liber. „L-am scăpat din mîină, ne spune mama acestuia. Acel „lăsați-mă în pace, că mă descurc eu”, mă dezarma. Mi s-a spus, în plus, că prezența mea în școală îl indispune total, că este o probă a neîncrederii mele în el. L-am lăsat astfel să acționeze după propria convingere, dar vîd (tardiv) că am greșit grav. El nu a putut să susțină o dată cu ceilalți colegi ai săi bacalaureatul, din cauza corigențelor. Suferă, în plus, și pentru faptul că i s-a suprimat dreptul să lupte”.

„Recunosc că nu l-am supravegheat îndeaproape, regretă antrenorul acestuia, Azizi Seidamet. La vîrsta lui avea nevoie de o îndrumare cu adevărat părintească. Am renunțat la el cum are stringere de inimă. După „ieșirea din criză” sper că vom relua lucrul. El nu este un sportiv pierdut — cum greșit crede. Va trebui doar să se mobilizeze serios ca să-și recupereze timpul pierdut”.

Ce crede despre situația lui însuși Gh. Canachi? Vede în toți niște rău-voințori, vede peste tot piedici. Din felul cum gîndește se vede că optica sa asupra relațiilor cu oamenii este îngustă și puerilă. Se simt încă neajunsurile vîrstei. Deși se crede „un om matur, format, total responsabil, Canachi are încă nevoie să fie dirijat. (Am discutat cu el perspectivele. Deși la „poarta” admiterii, el nu știe încă — surprinzător — pentru ce să opteze. Va trebui să i se arate drumurile ce se deschid, să i se sugereze care dintre ele ar fi cel mai indicat de urmat. Iar sportivul Canachi trebuie făcut să înțeleagă că el nu este „terminat” ca luptător, ci de-abia de acum începe „cariera” sa).

Să fim mai aproape de cei mai tineri dintre... tineri, pentru a le supraveghea și controla pașii. Să le acordăm credit, dar să-i ajutăm să-l folosească cum trebuie.

CE VOM VEDEA ÎN ZIUA DE 4 Iunie...

Din programul complex al manifestățiilor închinată „Zilei pionierilor” nu lipsesc cum este și firesc, întrecerile sportive.

În Capitală, principalul punct de atracție pentru amatorii de sport va fi stadionul Dinamo. Aici, va avea loc de la ora 9 și festivitatea de deschidere a întrecerilor culturale-sportive rezervate „cravatelor roșii”. Ea va fi urmată de o mare demonstrație — pe reprize — de gimnastică ritmică, un veritabil balet sportiv cu mii de interpreți. După aceea, concursuri atletice de alergări, aruncări și sărituri. Punctul forte al programului sportiv de pe „Dinamo” îl va constitui însă un meci de fotbal, o finală, care va desemna campioana orașului București.

Paralel, pe celelalte terenuri din parcul sportiv Dinamo se vor desfășura competiții de volei, baschet și handbal, întreceri de gimnastică sportivă, de tenis de cîmp și ci-

clism. Cu mult interes sînt așteptate și meciurile de polo, concursurile de natație.

Tot în Capitală, — în incinta Palatului pionierilor — două acțiuni la fel de interesante: un foc de tabără și un carnaval!

Acțiunii asemănătoare vor avea loc în întreaga țară. La Craiova, spre exemplu, stadionul Tineretului va găzdui finalele „Cupei pionierilor” la atletism și handbal. Concomitent, pe terenurile Școlii sportive din localitate se va disputa finala „Cupei pionierilor” la volei, iar la clubul Dinamo se vor întrece cei mai talentați jucători de tenis de masă. Și în capitala Olteniei va fi organizat seara, un mult așteptat foc de tabără. Frumosele întreceri sportive pionierești sînt programate și într-un alt oraș din regiune, Tg. Jiu.

La Constanța, adunarea festivă închinată „Zilei pionierilor” se va ține în fața Sălii sporturilor. Tot

acolo va avea loc o paradă a pionierilor. Programul întrecerilor sportive, care se va desfășura pe stadionul „1 Mai”, cuprinde meciuri de fotbal, volei și handbal, ansambluri de gimnastică. Seara — foc de tabără, retragere cu țorțe și — ca și în multe alte orașe — un carnaval.

O frumoasă demonstrație de gimnastică au pregătit și pionierii din Deta, regiunea Banat. Participanți: 800 de sportivi! La Arad vor avea loc de asemenea, concursuri de gimnastică și meciuri de fotbal.

...Am spicuit aici din programul multplelor întreceri sportive închinată „Zilei pionierilor”. Peste tot s-au făcut eforturi pentru ca ziua de 4 iunie să însemne, într-adevăr, o mare sărbătoare a celor mici! O zi de neuitat!

TUNETE ȘI FULGERE...

În articolul „La Politehnica se munceste, dar...”, publicat în ziarul nostru nr. 5290 din 27 mai, erau criticate — printre altele — rezultatele mediocre ale halterofililor de la acest club.

Nu știm, încă, părerea sportivilor în cauză. Am aflat, în schimb, cum și-a „însușit” această critică cel care răspunde în mare măsură de pregătirea halterofililor, tov. Mihai Lăzăreanu, asistent la catedra de educație fizică a Institutului Politehnic din Timișoara.

Revoltat, indignat, tov. M. Lăzăreanu tună și fulgeră împotriva autorului. A fost întrebare: „De ce?” Poate că articolul conține inexactități. Poate s-au strecurat greșeli. Poate critica e făcută așa fără teme...

Nici vorbă! Tov. Lăzăreanu spune: „Nu de asta e vorba. Totul e adevărat”, dar mai adăugă: „Să nu-l prind prin Timișoara că îl snopesc în bătaie (!?)” Chiar așa, tovarășe Lăzăreanu? Acum, poate, ne treceți și pe noi pe listă...

CIND LIPSESTE INIȚIATIVA

La meciul de polo Industria linii Timișoara—Steaua, spectatorii au protestat tot timpul la deciziile arbitruului (I. Caraceni — Oradea); arbitru — furios — a adresat injurii spectatorilor și așa mai departe.

Totul a pornit de la necunoașterea unei modificări de regulament, conform căreia la trei penalizări se

acordă o lovitură de la 4 m. Deci, spectatorii nu erau avizați (nimeni din comisia orășenească de natație nu s-a gîndit să facă acest lucru) și din această cauză jocul, așteptat cu atîta interes, s-a desfășurat în condiții nedorite.

Cui să acordăm, la rîndul nostru, o lovitură de la 4 m? Spectatorilor, arbitruului sau comisiei orășenești? Poate că tuturor...

ȘI LA BAL ȘI LA MECI?

La Roznov există o echipă de fotbal care acti-

vează în campionatul regional. În urmă cu cițiva ani fruntașă, formația ocupă acum un loc modest în clasament. Totuși, în meciul (care a avut loc la 14 mai) cu Cimentul Bicz, jucătorii de la Bradul Roznov porneau favoriți. Mai ales că cei din Roznov îl au și pe talentatul jucător Ion Solovăstru. Numai că la acest meci Solovăstru n-a mai făcut „minuni”. Deabia se ținea pe picioare și de două ori fotbalistii din Bicz au marcat pe partea

lui. Ei au și cîștigat meciul cu 3-1, spre surprinderea și dezamăgirea spectatorilor. Dar, ce-a fost cu Solovăstru? Am aflat că „idolul” amatorilor de fotbal din Roznov și-a petrecut toată noaptea de sîmbătă spre duminică la un bal. A plecat pe la patru jumătate, driblînd... felinarele, vîzînd totul... dublu. Poate că așa i-a văzut și pe înaintașii din Bicz și n-a mai știut, sîracul, după care să se țină.

Dar, singurul „dublu” care a existat cu adevărat au fost cele... două goluri de care este vinovat!

„MICA PUBLICITATE”

Din Rm. Vlcea sîntem rugați să publicăm cîteva anunțuri la rubrica „PIERDERI”. Am ales pentru azi două:

Drumetrie prin Țara de peste Olt*)

Lucrarea lui N. D. Carpen, „Urme și poteci”, apărută de curînd în Editura UCFS, îl ajută pe turistul ce va străbate itinerariile din Țara de peste

Olt să cunoască cit mai bine această regiune, să-i descopere întreaga frumusețe, să-i înțeleagă mai adînc prefăcările din anii socialismului.

Cartea „Urme și poteci” este mai întîi, așa cum de altfel o numește și autorul, o grupare de itinerarii turistice pe Olt și pe Lotru, în Depresiunea subcarpatică olteană și pe Gilort, pe Jiu și pe Motru, în Cîmpia Severinului și pe Dunăre. Dar nu numai atît. Regiune a țării mai puțin cunoscută de către turiști, Oltenia este privită în această lucrare, deopotrivă, cu ochii de turist și de poet, de geograf și de istoric. Este descrisă după lungi călătorii cu pasul, peste munți, de la Olt la Jiu, excursii la Horezu și Tismana, la Ada-Kaleh și cetățile de piatră ale Sopotului. Este, de asemenea, scrisă sub puternica impresie ce o lasă vizitarea combinatelor craiovene.

Documentația istorică și geografică riguroasă care stă la baza celor aproape 300 de pagini este îmbrăcată într-un stil plăcut, cu imagini deosebit de frumoase.

Pentru turiști valoarea lucrării lui N. D. Carpen ar fi fost, fără îndoială, mult mai mare dacă fiecare itinerar descris ar fi fost însoțit de o hartă turistică, sau dacă întregii lucrări i s-ar fi adăugat cîteva hărți cuprinzînd itinerariile grupate pe cele 8 capitole. Credem, de asemenea, că ilustrația ar fi putut fi mult mai bogată. Desigur că aceste lacune vor fi înlăturate într-o eventuală reeditare.

VIORIEL TONCEANU

*) „Urme și poteci” de N. D. Carpen. Editura UCFS — 1961, 290 pag., 11,50 lei.

● Au dispărut — fără urme — arenele de popice ale asociațiilor sportive Localității C.F.R. și Vlcea. Cine le găsește este rugat să anunțe păgubașii — tovarășii Gh. Marinescu și Gh. Bobilcă, președinții acestor asociații.

● Se anunță, de asemenea, cu durere, dispariția prematură a arenei de popice (cu patru piste) aparținînd asociației sportive Olteul C.I.L. Rm. Vlcea. „Funeraliile” au costat 120.000 de lei...

Rubrică redactată de VALERIU CHOȘE și DAN GARLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri

Alergarea, săritura și aruncarea sînt mișcări naturale, aflate la baza tuturor celorlalte sporturi. Dar, pentru obținerea performanțelor sportive, practicarea atletismului trebuie să înceapă la o vîrstă timpurie, iar școala este veriga principală. Inșișirile native trebuie „lucrate” cu măiestrie de către profesorii de specialitate chiar de la prima lecție de educație fizică, pentru a se putea transforma în deprinderi corecte. Concomitent, se formează și calitățile fizice de bază necesare practicării altor ramuri de sport.

Rindurile de față ne-au fost sugerate de constatările făcute pe teren, uneori în discordanță cu aceste adevăruri axiomatiche. Am făcut sondaje în cîteva școli bucureștene, apoi am cerut părerea unor specialiști din atletismul nostru, ca și unor profesori de educație fizică (le redăm în continuare) în legătură cu modul în care este privit atletismul în școli. Explicațiile n-au întîrziat să apară...

NUMAI ÎN PLAN

Lecția de educație fizică cu clasa a VI-a, pe care profesoara MARIA TIMOFTE, de la Școala generală nr. 192 din Capitală, o predă nu de mult, trebuia să cuprindă alergări de viteză și un joc („mingea la căpitan”). La oră, însă, profesoara era înconjurată de cîțiva copii cu care discuta, în timp ce restul clasei (băieții) jucau „mini-fotbal”. Iată explicația profesoarei: „M-au rugat să-l las să joace fotbal în această oră, deoarece și-au făcut rost de o minge”. Atletismul este, deci, evident neglijat...

Deși ni s-a spus că au fost pregătiți copiii pentru competițiile școlare, am aflat că ei nu au participat la etapa rațională din cauză că organizatorii nu au amînat data desfășurării concursurilor. Așa o fi, dar dacă în programa de învățămînt este prevăzută predarea atletismului și în realitate se face cu totul altceva, se mai poate da vina pe alții? Nu cumva în orele de activități sportive jocurile dețin de regulă exclusivitatea? E drept, ele cer mai puțin osteneală din partea profesorilor...

INEXISTENT

La Școala generală nr. 172 nu s-a terminat... Iarna. Orele de educație fizică se desfășoară într-un hol din care se intră în 6-7 săli de clasă. Locul este necorespunzător, în plus fiind minjone și celelalte lecții. Știi de ce nu se lucrează afară? Curtea școlii — în care se află o groapă de sărituri, un teren de baschet, unul de volei, precum și o pistă de alergări — a fost „invadată” de cărămizile construcțiilor care se fac în apropiere. S-a săpat și un șanț pentru o conductă! Ca să nu mai vorbim despre macerarea care ridică materiale de construcții și care uneori scapă cărămizile chiar în curte, punînd în pericol integritatea corporală a elevilor! În această situație profesorii de educație fizică nu-și pot îndeplini sarcinile. Școala fiind departe de eventual accesibilă bază sportivă, elevii nu-și desfășoară nici orele de activități sportive.

Direcțiunea școlii s-a resemnat cu această situație...

ATLETISMUL — BAZA SELECȚIEI

La Liceul nr. 6 are loc o bogată activitate sportivă, oglindită și în numărul mare de elevi care fac sport de performanță la clubul Rapid și la Clubul sportiv școlar. Dintre aceștia îi cităm pe atleții P. Vintileanu (disc), Elisabeta Ursac (lungime, greutate), A. Hofman (greutate, garduri), Maria Găescu (înălțime), A. Moldovan (sprint). La campionatele școlare, echipele de gimnastică, de volei și de handbal au ocupat locuri frunteze în etapa pe raion iar numeroși elevi ai acestui liceu sînt componenți de bază ai echipelor școlilor sportive. După cum arăta profesorul FLORIN JIPA, în liceu sînt mulți sportivi clasificați. „Aceste rezultate — spunea interlocutorul nostru — sînt urmarea deosebitei atenții de care se bucură ATLETISMUL în cadrul lecțiilor de educație fizică, din partea tuturor profesorilor. Ei stă la baza pregătirii tuturor sportivilor. De

aceea, noi acordăm prioritate organizării concursurilor de selecție, la care chemăm întregul efectiv al claselor a IX-a — noli veniți în liceu — pentru a vedea aptitudinile fiecărui elev. Au devenit tradiționale concursurile de selecție în alergările de viteză, săritura în lungime și în înălțime, aruncări, deoarece ele ne pot da o imagine completă asupra posibilităților și perspectivei pe care le au copiii. Pe baza acestor concursuri selecționăm și elementele pentru jocurile sportive”.

De adevărul acestor afirmații ne-am convins asistînd la lecția cu clasa a X-a. Elementele de atletism (sprint, sărituri) au predominat, iar elevii au arătat, în totalitatea lor, o bună pregătire. A urmat un joc de handbal, în care calitățile atletice ale elevilor au fost puse din plin în valoare.

ATLETISMUL NU ESTE... AGREAT?

„În general, atletismul — ne spunea prof. N. VIZITIU de la Școala nr. 178 — este, la început, un sport mai puțin agreat de către elevi. De aceea, în școala noastră profesorii de educație fizică se străduiesc prin toate mijloacele să atragă elevii spre practica lui. Astfel, LUMINIȚEI KELEMAN nu-i plăcea atletismul, în schimb o pasionau jocurile sportive. Observînd la ore că are o rezistență generală mai bună decît colegii ei, deci — eventual — perspective în alergările de semifond, i-am spus că la jocuri nu va da randament pînă ce nu-și va însuși bazele tehnice ale mișcărilor atletice. M-a ascultat și s-a... îndrăgostit de această ramură sportivă renunțînd la jocuri. Atletismul pare doar la prima vedere mai puțin pasionant decît jocurile. Totul este să-i atragi pe copii”.

Atît prof. N. VIZITIU cît și

colega lui MARIA ZIMBREȘTEANU depun o intensă activitate de depistare a elementelor de perspectivă, pe care le îndrumă spre secțiile cluburilor. Ei au organizat concursuri pe școală (unul pentru clasele V și VI, altul pentru VII și VIII), au observat elevii la lecții și au pregătit concurenți pentru campionatele școlare, unde au cîștigat locul I pe raion la fete și locul III la băieți. Interesant este și faptul că la început de an profesorii au întocmit fișe pentru fiecare elev, pe baza cîtorva probe de control. La sfîrșit de an se va mai face o verificare a progresului înregistrat de elevi.

Despre necesitatea practicării atletismului de către elevi, precum și despre pregătirea sportivilor de performanță încă de pe băncile școlii, am cerut și părerea unor specialiști.

„COPILĂRIA ATLETISMULUI”

Conf. univ. ZENO DRAGOMIR: „Toți marii campioni au căpătat primele noțiuni despre atletism în școală. Deci, școala este antecamera obligatorie, așa spune, a sportului de performanță. De ce? Încă de la vîrsta de 7-8 ani copiii încep practicarea organizată a exercițiului fizic, sub îndrumarea competentă a specialistului. S-a demonstrat științific că vîrsta optimă pentru obținerea marilor performanțe este cuprinsă între 20 și 26 de ani. Dar pentru a realiza aceasta e nevoie ca pregătirea să înceapă cu cel puțin 8 ani mai devreme, în școală. Din păcate, nu întotdeauna profesorii de educație fizică manifestă pricepere și discernămint în instruirea viitorilor atleți. Majoritatea cadrelor didactice sînt tentate să înscrie în concursuri sportivi care la vîrsta de 15, 16 sau 17 ani prezintă garanția unor „rezultate”. Am avut și avem juniori buni. Ne întrecem de la egal la egal cu atleții din Polonia, Uniunea Sovietică sau Ungaria dar, o dată ajunși la seniorat, tinerii noștri nu mai obțin performanțele scontate, iar aceasta, zic eu, din cauza „lucrului” asemănător cu seniorii la o vîrstă cînd organismul nu este pregătit pentru a-l suporta. Este evidentă necesitatea pregătirii gradate, neforțate a sportivilor, în perioada pe care eu o numesc „COPILĂRIA ATLETISMULUI”, adică predarea lui sub formă de joc, de destindere, la început. Apoi, după efectuarea unei pregătiri multifilaterale (în această perioadă fiind indicată folosirea poliatloanelor, care dezvoltă foarte bine calitățile native) se poate trece la o specializare treptată.

Există două aspecte legate de pregătirea nerațională a elevilor. Mulți profesori prezintă în concursuri atleți cu TEHNICĂ destul de bună, dar deficienți la capitalul „CALITĂȚI FIZICE”. Nu este bine. Profesorii respectivi, în dorința de a obține repede performanțe, au pus accentul pe pre-

gătirea tehnică, neglijînd aproape complet dezvoltarea calităților fizice care sînt indispensabile creării unui suport material solid, rezistent elevilor lor. Alții, dimpotrivă, urmăresc în instruire activitatea de dezvoltare în principal a CALITĂȚILOR FIZICE, neglijînd pregătirea TEHNICĂ. Și această concepție are inconveniente. Se impune găsirea unui echilibru stabil între cele două extreme, pentru că neglijarea oricărei laturi a pregătirii va avea drept consecință obținerea unor performanțe sub nivelul posibilităților sau „de moment”.

CONCURSUL — PRINCIPALA FORMĂ DE PRACTICARE A ATLETISMULUI

Prof. GHEORGHE ZIMBREȘTEANU, antrenor federal, ne-a sesizat faptul că atletismul școlar se bucură de prea puțină atenție în ceea ce privește organizarea de concursuri. „Privit în ansamblu, calendarul central competițional lasă impresia că totul este în ordine, dar realitatea este cu totul alta. Majoritatea elevilor sînt lipsiți de posibilitatea participării în concursuri, deoarece ele nu se organizează și pentru o masă cît mai mare de elevi. Soluții: 1. Organizarea (de către școli, cluburi sportive, comisiile orașenești etc.) a unor concursuri interclase, interșcoli (pe localități și chiar interraionale), sau a unor concursuri de selecție pentru copii; 2. Să existe o mai atentă îndrumare a profesorilor de educație fizică în ceea ce privește obligativitatea introducerii elementelor de atletism în lecții. Se constată că în lec-

Între cîteva păreri autorizate în ceea ce privește utilitatea practicării atletismului de către toți elevii încă de la primul contact cu școala. Din păcate, însă, multe cadre didactice de specialitate uită foarte repede, după absolvirea I.C.F., că ATLETISMUL STĂ — în general — LA BAZA TUTUROR SPORTURILOR. Sperăm că următoarele noastre rațiuni ne vor da prilejul să cunoaștem cît mai mulți profesori care-și axează lecțiile de educație fizică pe multiplele și variatele elemente din atletism.

PAUL IOVAN
AUREL BREBEANU

ATLETISMULUI ȘCOLAR — PREOCUPAREA CUVENITĂ!

PRIETEN DRAG AL CELOR TINERI

Din frageda noastră copilărie, în anii de neuitat ai școlii și ai facultății, chiar și la vîrste înaintate, exercițiul fizic este prietenul nostru drag, al tuturor. Dezvoltă armonios pe cei mici, îi ajută pe toți să-și mențină și să-și întărească sănătatea, însușind osirea bărineții. Iată imaginea grăitoare și îmbietoare totodată — din gimnastica celor mai mici școlari, de la cursurile pentru învățarea inotului, din întrecerile de handbal și de baschet ale liceelor. Mișcarea, omniprezentă, e prietena tuturor...

LUPTE Clasamentele la zi

După consumarea etapei a II-a din cadrul campionatului republican pe echipe (categoria A) la lupte greco-romane și libere, clasamentele se prezintă astfel:

"GRECO-ROMANE"	
1. Dinam	4 4 0 0 86 :14 12
2. Steaua	4 4 0 0 81 :35 12
3. Metalul	4 3 0 1 63,5:52,5 10
4. C.F.B. Timișoara	4 3 0 1 60,5:55,5 10
5. Rapid	4 2 0 2 58 :54 8
6. Steagul r. Brașov	4 2 0 2 64 :60 8
7. A.S.A. Cluj	4 2 0 2 53 :63 8
8. Electroputere Cv.	4 1 0 3 56 :56 6
9. Oțelul Galați	4 1 0 3 56 :64 6
10. Unio Satu Mare	4 1 0 3 45 :67 6
11. Marina Mangalia	4 0 1 3 37,5:86,5 5
12. A.S.M.T. Lugoj	4 0 1 3 31,5:88,5 5

MOTO

LA SIBIU

Etapă hotărâtoare în campionatul de motocros

Dealul Gușterița din Sibiu va fi miine dimineață, la ora 10, gazda etapei a patra a campionatului republican de motocros. Înaintea acestei etape, clasamentele se prezintă astfel: 250 cmc: 1. P. PAXINO 22 p, 2. Cr. Dovids 16 p, 3. O. Ștefani 13 p, 4. M. Dănescu 11 p, 5. C. Coman 6 p; 500 cmc: 1. E. SEILER 20 p, 2. O. Puiu 18 p, 3. E. Kerestes 16 p, 4. El. Ștefan 8 p, 5. Al. Ionescu 6 p; 300 cmc: 1. E. HUSZAR 20 p, 2. Fr. Szinte 17 p, 3. P. Lucaci 16 p, 4. A. Crican 8 p, 5. T. Bălănoiu 3 p.

După cum se vede, lupta este foarte strinsă la clasele 300 și 500 cmc unde diferența dintre primul și cel de-al doilea clasat este de numai 3 și, respectiv, 2 puncte (ușor recuperabile) și pot interveni schimbări în clasament, pe cind la 250 cmc handicapul de 6 puncte între primul și al doilea, deci mult mai greu de refăcut. În consecință se pot anticipa curse disputate în care alegătorii vor arunca în luptă toate resursele lor pentru a ocupa un loc mai bun.

CICLISM

„Cupa Steaua” la velodrom

Duminică dimineață, începînd de la ora 9, se desfășoară, pe velodromul Dinamo din Capitală, „Cupa Steaua” la ciclism pe pistă. La seniori sînt programate probele de viteză, 500 m cu start de pe loc și semifond, 51 de ture (sprint la 3 ture), iar la juniori, cele de viteză și eliminare.

Etapa viitoare, duminică 4 iunie: Grupa a II-a la Satu Mare (Unio Satu Mare, Armata Cluj); Grupa a III-a la Timișoara (A.S.M.T. Lugoj, C.F.R. Timișoara); Grupa a V-a la Mangalia: (Armata Marina Mangalia, Oțelul Galați); Grupa a VI-a la București: (Rapid București, Metalul București). Duminică 25 iunie: Grupa I la Brașov: (Dinamo București, Steagul roșu Brașov); Grupa a IV-a la Craiova: (Electroputere Craiova, Steaua București).

„LIBERE"

1. Steagul r. Brașov	4 4 0 0 91,5:32,5 12
2. Steaua	4 4 0 0 89,5:38,5 12
3. Progresul	4 3 0 1 68,5:43,5 10
4. Dinamo	4 2 0 2 63 :53 8
5. Victoria Buzău	4 2 0 2 63 :61 8
6. C.S.M. Cluj	4 2 0 2 65 :63 8
7. A.S.A. Brașov	4 2 0 2 59 :61 8
8. A.S.M.T. Lugoj	4 2 0 2 45,5:66,5 8
9. Petrolul Ploiești	4 1 1 2 47,5:72,5 7
10. Oțelul Galați	4 1 0 3 61 :63 6
11. Const. Hunedoara	4 0 1 3 44,5:83,5 5
12. Mureșul Tg. M.	4 0 0 4 36 :84 4

ETAPA A III-A DUMINICĂ 4 Iunie: Grupa a II-a, la București: (Progresul București, Oțelul Galați); Grupa a III-a, la Tg. Mureș: (C.S.M. Cluj, Mureșul Tg. Mureș); Grupa a IV-a, la Lugoj: (Constructorul Hunedoara, A.S.M.T. Lugoj); Grupa a V-a, la Brașov: (Armata Brașov, Steagul roșu Brașov); Grupa a VI-a, la Buzău: (Petrolul Ploiești, Victoria Buzău). Duminică 25 iunie: Grupa I, la București (Steaua București, Dinamo București).

POLO

Miine, a treia etapă a campionatului republican

● Meciul Politehnica Cluj — Voința Cluj, restanță din etapa I a campionatului republican, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 3-3 (1-1, 0-1, 0-1, 2-0). Partida a oferit o luptă dirză, dar de un nivel tehnic modest. Au înscris: Barot 2 și Spingold pentru Politehnica, Szilagy, Nagy și Rusu pentru Voința. (P. RADVANI-coresp.).

● A treia etapă a campionatului programează miine următoarele întâlniri: I.C.F. — Dinamo București (strandul Tineretului, ora 12), I.C. Arad — Rapid București, Voința Cluj — Crișul Oradea și Mureșul Tg. Mureș — Industria Linii Timișoara. Deoarece Steaua se află în turneu în U.R.S.S., jocul pe care trebuia să-l susțină această echipă cu Politehnica Cluj a fost amînat pentru 9 iunie.

Clasamentul la zi:

1. Dinamo București	3 3 0 0 24-26
2. Steaua	2 2 0 0 26-34
3. Crișul Oradea	3 1 1 1 23-13 3
4. Voința Cluj	2 1 1 0 13-3 3
5. Politehnica Cluj	2 1 1 0 6-5 3
6. I.C.F.	2 0 2 0 12-12 2
7. Rapid București	2 0 1 1 6-13 1
8. I. C. Arad	2 0 0 2 2-18 0
9. Ind. Linii Tim.	2 0 0 2 1-22 0
10. Mureșul Tg. Mureș	2 0 0 2 2-24 0

RUGBI

Restanțe interesante în categoria A

În urma consultării cu delegații echipelor interesate, federația de specialitate a hotărît reprogramarea restanțelor din categoria A după cum urmează: sîmbătă 3 iunie (teren Giulești, la ora 18) Rapid — Grivița Roșie; duminică 4 iunie (în cuplaj pe terenul Progresul, de la ora 9 în continuare) Progresul — Dinamo și Steaua — Gloria; sîmbătă 10 iunie Știința Petroșeni — Grivița Roșie București; duminică 11 iunie: Progresul — Politehnica Iași, Rulmentul Birlad — Gloria București, Farul Constanța — Steaua București; duminică 18 iunie Gloria — Grivița Roșie, Dinamo — Steaua, Agronomia Cluj — Rulmentul Birlad; duminică 25 iunie Rulmentul Birlad — Progresul București, Știința Petroșeni — Dinamo București, Steaua București — Agronomia Cluj, Grivița Roșie București — Precizia Săcele; duminică 2 iulie Gloria București — Farul Constanța; duminică 9 iulie Dinamo București — Precizia Săcele.

După cum se vede, restanțele oferă iubitorilor sportului cu balonul oval dispute de atracție, cuplajul de miine dimineață ieșînd, în mod special, în evidență.

UNDE MERGEM?

sîmbata

- ATLETISM. Stadionul „23 August”, de la ora 15,30: faza de zonă a campionatului republican al școlilor profesionale ale M.I.C.M.
- FOTBAL. Stadionul Voința I, ora 17,30: Dinamo Victoria București — Oltul Rm. Vlcea (categoria B).
- RUGBI. Stadionul Giulești, ora 18: Rapid — Grivița Roșie (cat. A).
- SCRIMĂ. Sala Facultății de Drept, de la ora 16: faza orășenească la spadă a „Cupei României” (participă maeștri ai sportului și sportivi de cat. I).

duminică

- ATLETISM. Stadionul „23 August”, de la ora 9: faza de zonă a campionatului republican al școlilor profesionale ale M.I.C.M.
- CAIAC-CANOE. Lacul Herăstrău, de la ora 8: concurs dotat cu Cupa Șc. sportive nr. 2 București.
- CICLISM. Velodromul Dinamo, de la ora 9: „Cupa Steaua”, rezervată seniorilor și juniorilor.
- NATAȚIE. Bazinul Dinamo, de la ora 8,30: concurs organizat cu prilejul „Zilei Copilului”.
- POLO. Strandul Tineretului, ora 12: I.C.F. — Dinamo (joc în cadrul campionatului republican).
- FOTBAL. Stadionul „23 August”, ora 14,30: Steaua București — U.M. Timișoara (copii); ora 15,45: Rapid — Politehnica Timișoara (cat. A); ora 17,30: Steaua — Petrolul (cat. A); Stadionul Politehnica, ora 10: Politehnica București — Metalurgistul București (cat. B); Stadionul Giulești, ora 10: Rapid C. F. București — Oltul Sî. Gheorghe (cat. C).
- RUGBI. Terenul Progresul, de la ora 9: Progresul — Dinamo și Steaua — Gloria (jocuri din cadrul categoriei A).
- SCRIMĂ. Sala Facultății de Drept, de la ora 9: faza orășenească la spadă a „Cupei României” (participă maeștri ai sportului și sportivi de cat. I).
- LUPTE. Sala Giulești, de la ora 10: Rapid — Metalul („greco-romane”) și Progresul — Oțelul Galați („libere”) în cadrul etapei a III-a a campionatului republican pe echipe — cat. A.

POPIEC

Notă:

O ARENĂ CARE SE... ÎNCRUNTĂ!

Cea mai mare arenă de popice din țara noastră a fost construită — cu prilejul campionatelor mondiale desfășurate anul trecut la București — în parcul sportiv Voința din Capitală. Sînt foarte mulți cei care au vizitat această frumoasă sală, amenajată după cele mai moderne cerințe. Pușini știu, însă, că atunci cînd te afli sub acoperișul ei și afară e vreme rea, frumoasa arenă se... încruntă. Astfel, cînd plouă apa pătrunde — prin câteva locuri — prin tavanul iluminat cu neon. Din această cauză, la recenta finală a campionatului feminin pe echipe, organizatorii au pus... găleți, ca să nu fie inundate pistele de joc, și au fost gata-gata să interzică întrecerile.

Arena Voința se află de mai multă vreme în această stare. Constructorii ei au mai încasat 90.000 de lei pentru îmbunătățiri generale și reparațiile respective. Dar, de necrezut, ploaia continuă să străpungă acoperișul, degradînd seinduriile de lansare și pistele de joc. Cum e posibil? Un răspuns ni-l poate da conducerea clubului Voința (care grupează pe sportivi cooperatori din Capitală), mai ales că atît construcția sălii, cit și îmbunătățirile care i-au fost aduse ulterior, au fost efectuate de o unitate a... cooperației, pe nume „INTREȚINEREA”. Doar, în familie, oamenii se cunosc mai bine. Cît privește cooperativa „Întreținerea”, ar trebui să nu mai... întrețină asemenea practici cu clienții ei.

TR. IOANIȚESCU

Printre „capetele de afiș” ale concursului de la Sofia se înscrie și duelul săritoarelor în lungime: campioana României, Viorica Viscopeanu (în fotografie) și campioana Bulgariei, Deiana Iorgova.

ATLETISM SPORTIVII ROMÂNI AU OBTINUT REZULTATE BUNE LA VARȘOVIA ȘI POTSDAM

● Clubul studențesc A.Z.S. Vargovia a organizat, la sfîrșitul săptămîinii trecute, o serie de întreceri sportive internaționale, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înființarea sa. La concursul de atletism desfășurat pe stadionul „Polonia” — pe o vreme ploioasă și friguroasă — a participat și o selecționată a studenților români. Au mai concurat sportivi ai reprezentativelor studențești din Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană și ai cluburilor poloneze A.W.F., Warszawianka, A.Z.S. și altele. Atletii noștri s-au comportat bine, patru dintre ei reușînd să cîștige probele la care au luat parte: Șerban Ioan — 2,06 la înălțime, Carol Corbu — 15,26 la triplu, Rozalia Moțiu — 44,50 la disc și Elisabeta Prodan — 46,98 la suliță (rec. pers.). Alte rezultate: BARBAȚI: 110 mg: 1. Fr. Stavotinek (Ceh.) 14,6, 2. D. Hidioșanu 14,6; 400 mg: 1. W. Stanoșek (A.W.F.) 54,8, 2. I. Burcă 55,6; triplu: 2. Al. Mihu 14,50; FEMEI: 80 mg: 1. EL. Bednarek (Warszawianka) 10,9, 2. V. Enescu 11,3 (rec. pers.), 4. A. Vitalioș 11,5 (rec. pers.); greutate: 1. L. Duchanova (Ceh.) 14,76, 4. EL. Lefter 13,09; disc: 2. E. Prodan 40,42. Campioana europeană Irena Kirszenstein a cucerit două victorii: 100 m — 11,3 și lungime — 6,08. Cu ocazia concursului a fost perfectată întîlnirea bilaterală I.C.F. București — A.W.F. Vargovia, care va avea loc

în zilele de 22 și 23 iulie la București.

● În timp ce studenții concuroau la Varșovia, dinamoviștii bucureșteni luau parte (alături de atleții de la Gwardia Varșovia, Dozsa Budapesta, Spartak Sofia, Ruda Hvezda Praga, Dinamo Moscova și Dynamo Berlin) la întrecerile tradiționalei „Dinamoviade”. În afara celor două locuri I (V. Jurcă la 400 mg și ștafeta 4 x 100 m) și a

celor două locuri II (V. Dumitrescu la triplu și M. Peneș la suliță) anunțate anterior, sportivii români au mai obținut la Potsdam următoarele rezultate: P. Ciobanu — 10,8 la 100 m, în serie; I. Răjoi — 48,3 la 400 m (locul IV); A. Barbaș 29:42,0 la 10 000 m (IV); V. Jucă — 14,8 la 110 mg (III); V. Ilie — 47:37,0 la 10 km marș (IV); Al. Spiridon — 2,00 la înălțime (III-IV); Ad. Gagea — 15,88 la greutate (V); Ioana Petrescu — 12,0 la 100 m

și 24,5 la 200 m (IV la ambele probe) și Ioana Stancu — 46,40 la suliță (IV).

● Astăzi și miine — două noi participări internaționale: Doru Bădini și Nicolae Perța iau startul la Riga (U.R.S.S.), iar alți 17 atleți (anunțați în ziarul nostru de joi) participă la Sofia, la tradiționalul concurs organizat de ziarul „Narodna mladej”.

LOTO ● PRONOEXPRES ● LOTO ● PRONOSPORT ● LOTO ● PRONOEXPRES

Numai trei zile au mai rămas la dispoziție pentru procurarea biletelor la Tragerea autoturismelor LOTO din 6 iunie a.c.

● Această tragere acordă autoturisme: „FIAT 1800”, „RENAULT 16”, „FIAT 850” și „TRABANT 601” în NUMAR NELIMITAT.

● În continuare lista premiilor suplimentare mai cuprinde 40 excursii în R.S.F. Iugoslavia cu vizitarea COASTEI DALMATIEI, premii de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Se extrag 80 de numere.

Cu 40 lei puteți participa la toate cele 20 extrageri.

Luni 5 iunie 1967, este ultima zi pentru procurarea biletelor.

Cîștigătorii autoturismelor atribuite la CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES din 20 mai 1967:

Categoria I cite un autoturism „Renault 16” au cîștigat: Claudiu Pirvulescu din Arad, Alexan-

dru Nehez din Timișoara, Nicolae Pomarac din Sibiu, Dorel Stănescu din Ploiești și Ion Popescu, Dița Nicolae, Nicolae Enescu, Tudor Gheorghită toți din București.

Categoria a II-a cite un autoturism „Renault 10 Major” au cîștigat: Ch. Duja din Pitești, Vasile Leordean din Cluj, Ivan Melihien din comuna Epureni regiunea Iași, Lucreția Ionescu din București și Ștefan Buzec din comuna Frasin regiunea Suceava.

Categoria a III-a cite un autoturism „Renault Dauphine” au cîștigat: Vasile Botez din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej și Aurel Drăgan din București.

Categoria a IV-a cite un autoturism „Trabant 601” au cîștigat: Ion Dușu din Pitești, Vasile Poienar din Codlea, regiunea Brașov, Dumitru Dușu din Predeal, Anton Selaru din Ploiești, Ion Jilescu din Ploiești, Mihai Tudoran din București;

Cîștigătorii celor 10 autoturisme atribuite prin tragere la sorți de la categoriile a V-a și a VI-a sînt următorii:

CATEGORIA A V-A: Un autoturism „Fiat 850” — Panduru Nicolae din Timișoara; Un autoturism „Renault Dauphine” — Păcuraru Irina din Arad. Cite un autoturism „Trabant 601” — Hohlman Anton din Techirghel-Dobrogea; Teacuș Cornel din Brașov și Petreanu Ion din Crișior-Brad-Hunedoara; CATEGORIA A VI-A: Un autoturism „Fiat 850” — Abrudan Gavrilă din București; Un autoturism „Renault Dauphine” — Boscor Nicolae din București; Cite un autoturism „Trabant 601” — Bejenar Ioana din București, Vulpescu Ion din București și Nichita Cornelia din Pașcani — Iași.

LOTO DIN 2 Iunie 1967

66 67 58 78 51 13 32 71 50 16 12 62. Fond de premii: 928.364 lei. Tragerea următoare va avea loc vineri 9 iunie 1967, la București.

Nubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Fundata-Braşov, M. COCUZ —
Tg Mureş ş.a.

PE CE BAZĂ S-A FĂCUT SELECŢIA?

Foarte multe scrisori se ocupă de modul în care s-a făcut selecția celor 12 jucători care au evoluat pe stadionul Hardturn din Zürich. Astfel, D. GAVRILESCU din Bucureşti scrie, printre altele: „Mă întreb: cum se face selecționarea? Este privilegiu această sarcină cu toată răspunderea? Contribuie ea la ridicarea fotbalului nostru? Îi stimulează pe jucători? Şi, apoi, care au fost criteriile folosite de antrenorii noştri în munca de selecție? Forma? Experiența? Sonoritatea numelor?” Un grup de iubitori ai fotbalului din Topleş (printre care ing. I. GHILERDEA, C. CERNEA, I. MAGLAVICEANU) ne scrie, referindu-se la aceeaşi chestiune: „Nu înțelegem pe ce bază s-a făcut selecția jucătorilor, de ce se mențin în echipă „nume” și nu se promovează elemente tinere, dornice de afirmare, de care fotbalul nostru nu dădea lipsă. Dorim să cunoaştem părerea conducătorilor lotului asupra evoluției echipei în jocul cu Elveția și explicațiile înfringerii suferite. Criteriul de selecție ar trebui să fie FORMA jucătorilor, și nu numele lor”. MARIAN VICTOR, de la autobaza I.R.T.A. — Hunedoara, scrie, printre altele, următoarele: „Consider că cei care s-au ocupat de pregătirea echipei au greșit nepermis în special prin felul în care au făcut selecția și pregătirea morală a componenților echipei. Cred că acestora le revine vina cea mai mare pentru cele petrecute la Zürich”. Un grup de studenți din anul II al Facultății de economie generală I.S.E. — Bucureşti își exprimă nedumerirea în aceeaşi chestiune, a selecției: „Se știe că în ultimul timp, în presă, au existat multe discuții în legătură cu alcătuirea reprezentativei noastre. Aproape fiecare jucător a fost luat și discutat în parte din cauza meritului sau nu să fie selecționat. În legătură cu aceasta vrem să cunoaştem care a fost reacția antrenorilor în legătură cu cele scrise în presă? După câte știți, zărele nu au fost de acord cu selecționarea câtorva jucători (...) Ne întrebăm: a

cita cără se întâmplă ca antrenorii să nu țină seama de părerea opiniei publice”? „Antrenorii Oană și Covaci n-au făcut o selecție bună. Ce au căutat în echipă I Ionescu, Dridea, Lucescu? Acești trei înaintași n-au marcat nici un gol în ultima etapă de campionat. De ce n-au fost introduși în lot atacați mai în urmă, ca de pildă Cuperman, Obiemenco, Stoicescu, care au și marcat 5 goluri în ultima etapă disputată înaintea meciului cu Elveția”? se întreabă P. DAN din Merești. „Cum explică dunnearul (n. r., antrenorii echipei naționale) selecționarea lui Pircălab. În acest sezon el a fost multă vreme accidentat și, apoi, se știe că de prost joacă în deplasare, sau Dridea — fotbalist care în momentul de față nu este în formă, și alții?”. ne-a scris un grup de cooperatori din comuna Bran—reg. Braşov. Citiții respectivi își manifestă cu toții „indignarea față de cei 12 jucători care au neso-colit cinstea ce li s-a făcut, aceea de a reprezenta culorile patriei în această întâlnire”. Alți cititori, printre care C. MARINESCU — Bucureşti, au convingerea că „la Zürich, chiar G.F.R. Timișoara sau Foresta Fălticeni ar fi înregistrat un rezultat mai puțin sever decât 7—1 cit au „înghițit” senatorii selecționatei noastre naționale”. P. MIHAI, contabil la I.R.T.A. — Vinju Mare, se întreabă: „Oare nu s-a văzut de către antrenorii naționali că Popa, D. Nicolae și Mocanu nu mai sînt jucători de „națională”? Tot timpul, în meciul de la Zürich, au fost depășiți de fotbalistii elvețieni”. V. SUSTER din Botoșani, propune ca în viitor să fie încercați Năftănăilă, Obiemenco, Mateianu, Lupulescu, Deleanu, Lupescu. După ce supune unui adevărat rechizitoriu metodele de selecție folosite pînă acum, FLORIN LEPĂDATU din Galați cere „să fie îndepărtați din conducerea federației acei specialiști cu idei preconcepute despre valoarea jucătorilor și care se orientează după jocul lor de acum 7—8 ani” și „să fie promovați în lotul național fotbalistii tineri care să poată alcătui în cîțiva ani o echipă omogenă”. În același plic cititorul nostru ne trimite (și la fel ca el au procedat și alți gălățeni) un articol apărut în ziarul local „Viața nouă” din 25 mai, semnat S. SAVIN, și din care spicuim: „...bătăia incasată așezară la Zürich sîntem siguri că-i va trezi la realitate pe cei ce răspund în țara noastră de acest sport alt de îndrăgii, dar alt de vitregii (vitregii de cei puși să-i poarte de grijă: antrenorii, jucătorii și tot soiul de „specialiști”, care mai de care mai „doctji”, mai tari în „teorie”)”. ST. ROTARU din Bucureşti scrie: „Selecția e făcută numai prin prisma influențelor P. R. Fotbal; criteriul de care trebuia să se țină seama, și anume forma sportivă, a fost neglijat la noi cu desăvîrșire, alegîndu-se numai jucători care, în ultima perioadă, au fost în formă slabă (Pircălab, Dridea, Lucescu, Popa, D. Nicolae) singurul „criteriu” folosit fiind acela al „senatorialității de drept” în națională”. Și, cititorul nostru continuă astfel: „Consider că o totală lipsă de răspundere și de respect față de publicul românesc afirmăția făcută de antrenorul Ilie Oană că „O ECHIPĂ MAI BUNĂ NU PU-TEAM FACEI” Încheierea este de fapt o propunere: „Selecția, zic eu, trebuie făcută de un colectiv format din antrenorii echipelor irunțase în fotbalul românesc”.

Vilcea, scrie: „Un număr mare de antrenori stau la federație, în timp ce echipele din țară nu au tehnicieni corespunzători. Nu știu cum poate să-și justifice activitatea un antrenor federal și cum poate să contribuie concret la ridicarea fotbalului românesc”. Cititorul FLOREA STOIAN din Bucureşti își intitulează scrisoarea „Lipsa de răspundere duce la insucces”, și, printre altele, scrie: „Nu știu cum au format antrenorii echipei noastre naționale în seara zilei de 21 mai, dar știu că mulți suporteri — patrioți au avut insomnie”. Mai mulți iubitori ai fotbalului din comuna Crișan, raionul Tulcea, ne scriu: „Noi, cei din Delta, propunem ca antrenorii să fie trași la răspundere sau înlocuiți, pentru că nu mai vrem sa mai vedem asemenea rezultate slabe”. Părerea mecanicului C. NEDELICU de la I.E.C. Brazi este că „cea mai mare parte din vină o poartă lotii cei care, din cadrul federației, împreună cu antrenorii lotului, s-au ocupat de pregătirea echipei naționale”.

Mulți dintre cititorii noștri se ocupă în scrisorile lor de stiiul de muncă defectuos al F.R.F. Astfel, ing. DUMITRU ȘTIR din Bucureşti scrie, printre altele: „Personal, consider că întreaga vină a acestei catastrofe o are P. R. Fotbal, mai precis acele persoane care, deși n-au demonstrat deosebite calități, dețin ditorile funcției de conducere. Primul gest al incompetenței acestora a fost ignorarea opiniei publice; al doilea (...) totală lipsă de inițiativă în toate problemele majore, interne și — mai ales — externe, ale fotbalului”. Lăcătușul D. MOLDOVAN din Poiana Sibiului, raionul Sebeș se întreabă: „Nu cumva în stiiul acestei federații sînt oameni care s-au instalat acolo de dragul căpătuielii? Cred că da, deoarece la criticile aduse prin intermediul „Sportului popular” și prin ziare, ei nu au luat nici o poziție. Eu cer „Sportului popular” să-și facă datoria în această direcție, să arate că a sosit vremea să se termine o dată pentru totdeauna cu așa-zisii antrenori”. Referindu-se tot la aceeași chestiune, cea a presei, o serie de cititori se ocupă în scrisorile lor de atitudinea ziarului nostru. Astfel, ing. S. OLARIU — Orăștie, scrie: „Osanele și tămiiile aduse federației, antrenorilor și jucătorilor după fiecare succes minor au condus la situația de astăzi. În loc să analizeze în mod dialectic cauzele și să scoată în evidență deficiențele fotbalului nostru, ziaristii le-au cocosisit și nu scris ceea ce nu era real”.

Numărul scrisorilor este foarte mare. Dacă pentru unii dintre cititorii noștri meciul de la Zürich a constituit subiectul unor catrene (care, chiar dacă nu sînt reușite, sînt pătrunse însă de amărăciunea rezultatului; notăm, printre altele, pe cele expediate de V. PARASCIN — Bucureşti, I. GHINESCU — Boteni, S. FĂNELUȘ — Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, DAN PRECUP — Bucureşti, MIRON DUMITRU — Bucureşti, VOICU MARIN — Deta, GH. DOBRESCU — Reșița, TR. HOȘMAN — comuna Sălcia - Suceava, DUMITRU GH. CRISTEA — Cărbunestii, raionul Gilort), pentru alții a fost un subiect tratat pe zeci de pagini. Le-am lăsat pe toate dar, în cuprinsul acestei sinteze, am spicuit doar din câteva. Printre cei care ne-au scris mai enunțăm pe: ADRIAN BU-TOI — Galați, ION POP — Băile Herculane, C. NICOLA — Lugoj, M. PĂDURARU — Bucureşti, ing. N. BADI — Pitești, dr. M. CO-ROIU — comuna Beceni, raionul Buzău, prof. P. BERLO — Oradea, T. MIHU — com. Rătești, raionul Găești, VASILE POGAN — Oradea, M. TIRON — Galați, M. HINTZ — comuna Apoldul de sus, raionul Sebeș, un grup de iubitori ai fotbalului din Fetești etc., etc.

Așa cum am spus, poșta ne aduce zilnic zeci și sute de scrisori. Deci, în curînd, spicuirii și din cele următoare, în care așteptăm și observații critice asupra activității fotbalistice locale, precum și propuneri pentru redresarea fotbalului nostru.

În zilele care au trecut de la penibilul meci de la Zürich, poșta ne-a adus la redacție sute de scrisori din toate colțurile țării, prin care iubitorii fotbalului își exprimă indignarea în legătură cu acest rezultat dezonorant pentru fotbalul nostru.

„ORICE FORMAȚIE DIN CĂTEGORIA A SAU B AR FI FĂCUT FAȚA MAI BINE ACESTUI MECI !”

„Cerem să se facă o analiză aprofundată a felului cum a fost pregătită reprezentativa, a contribuției antrenorilor și a aportului jucătorilor”, se spune în telegrama trimisă imediat după meci de dr. CORNELIU IORDĂCHESCU din comuna Pogoanele, raionul Băzău. Aceeași idee, dar exprimată cu alte cuvinte rejeșe și din scrisorile trimise de RADU AFTENIE — Bucureşti, V. LUPU — Brăila, un grup de mineri aflați la odihnă în stațiunea Căciulata, E. T. — Timișoara, D. LEFTERACHE — Galați, FLORIN MITRUȘ — Curtea de Argeș, un grup de salariați de la I.C.I. Sebis, raionul Gurahonț, C. CETĂJEANU — Baia Sprie ș.a. Alți cititori își pun întrebarea: pentru obținerea acestui rezultat era nevoie de atitea pregătiri, de întreprinderea campionatului? „Se putea trimite orice formație din categoriile A sau B care ar fi făcut mai bine față acestui meci”, apreciază FLOREA IOAN din Tg. Lăpuș.

Evoluția echipei noastre a nemulțumit profund: „Miercuri seara, după meciul de la Zürich, am lăcrămat de durere” — ni se destăinuie ILIE DUMITRESCU din comuna Rimesți-Beica, raionul Drăgășani. Corespondentul nostru continuă: „Mă întreb: oare tot ulita au suferit componenții

echipei și antrenorii ei, după acest 1—7?” În numele iubitorilor sportului din A. S. Combinatul I.R.I.C. Bacău, președintele asociației, PAUL NEAGU, a trimis federației o scrisoare deschisă: „Noi, cei mulți, care însoțim echipele naționale cu gîndul și cu inima, care avem emoțiile pe care le au și cei care concurează, noi, cei mulți, care ne bucurăm și suferim deopotrivă cînd reprezentativele noastre cîștigă sau pierd, vă rugăm să ne dați o explicație despre ceea ce s-a întîmplat la Zürich, deoarece vizionînd pe micul ecran întregul meci, n-am remarcat la echipa Elveției ceva deosebit din punct de vedere tehnic, ci numai dorința de a cîștiga”. Corespondentul nostru încearcă să găsească singur un răspuns care, măturisim, se apropie foarte mult de realitate: „Rezultatul de la Zürich este o urmare a felului cum a fost privit acest meci, a felului cum a fost pregătită echipa națională, a felului cum a fost abordat jocul, a felului cum s-a făcut selecționarea jucătorilor din lot”. Aceleași întrebări și le-au pus și prof. GAVRIL POPA — com. Stănești, raionul Olteu, ȘTEFAN FARCAS — Tg. Secuiesc, LIVIU-TIBERIU ALEXA — Baia Mare, PAVEL PELAGHIU — comuna Crai, raionul Luduș, I. AVRAMESCU — Galați, un grup de amatori de fotbal din Satu Mare, PAVEL GOTCA — Constanța, I. CONSTANTINESCU — Arad, un grup de muncitori de la C.C.H. — Brăila, ELEONOR CIUREA și prof. V. POPESCU —

În loc de avancronică

În Capitală și pe cinci terenuri din țară sînt programate, astăzi și mâine, jocurile celei de a XXV-a etape. Fenulțima.

Ajunși la acest punct al întrecerii, ar fi trebuit să consacram rîndurile de față „tradiționalelor” calcule vizînd lupta pentru titlul de campioană sau aceea pentru evitarea retrogradării. Ar fi trebuit, dar... n-o facem!

Ce ne îndeamnă la această poziție?

În primul rînd, nivelul scăzut al ultimelor partide de campionat în care nici echipele noastre frunțase (vezi cuplajul interbucureștean) nu s-au gîndit să acorde, cît de cît, respectul cuvenit celor 40 000 de spectatori, vădit mîhniți după „campania elvețiană”. Nu cerem, așa, peste noapte, spectacol fotbalistic la nivelul lui Celtic — deși formația scoțiană l-a realizat într-o partidă de mare miză

— dar nici nu vom putea tolera la infinit fotbalul — parodie „demonstrat” dominică de Progresul și, pe alocuri, și de celelalte trei echipe bucureștene. Și cu asta n-am terminat...

Din cauza „calculelor” o serie de jucători care activează în prima categorie a țării au ignorat cu totul spiritul de sportivitate, bruscîndu-se și lovîndu-se între ei, fără jenă, amenințînd și aducînd injurii arbitrilor.

Dar SPIRITUL ECHITĂȚII, care trebuie să caracterizeze întrecerea sportivă, a fost călcat în picioare și în afara terenului. Săptămîna trecută, emisari de la Iași au propus pe litoral mai devreme decît fotbalistii C.S.M.S.-ului pentru a cumpăra cu bani grei pe cei de la Farul. De unde să știe ei că reprezentanții ai Universității din Cluj se „deplasaseră” la Constanța în aceeași „problemă”? În aceeași etapă la Petroșeni, Jiul înregistra, simptomele, una din puținele înfringeri suferite acasă în fața unei echipe — Universitatea Cluj — care se descurcă cu greu și în meciurile desfășurate pe propriul teren.

Unul dintre cronicari, afectat de jocul dezinteresat al unora dintre fotbalistii localnici, punea în gura unor spectatori celebra replică erageliană: „TRĂDARE, FIE... DARS-O ȘTIM ȘI NOI!”. Și astfel de abateri de la conduita sportivă s-au mai semnalat și pe alte stadioane din țară. O serie de jucători, făcînd concesii conștiinței (după meciul susținut cu Petrolul, antrenorul Robert Cosmoe punea sub semnul îndoielii buna eredită a lui Ivan, propriul său jucător), își înșală coechipierii, pe suporterii aflați în tribună și contribuie, astfel, printr-o comportare frauduloasă, la vicierea rezultatelor.

Iată, explicat în cîteva rînduri, refuzul nostru față de tradiționalele aprecieri înainte de fiînș, în parte zădărnice de „calcule” necinstite și practicile condamnabile pe care le-am crezut definitiv dispărute. Să nu încheiem, totuși, înainte de a adresa un ultim apel la loialitate și corectitudine pe terenurile noastre de fotbal și în afara lor. Apel pe care îl adresăm tuturor!

G. NICOLAESCU

PRONOSTICUL NOSTRU

1. Universitatea Cluj—CSMS	1
2. Steagul roșu—Progresul	1 x
3. UTA—Dinamo Pitești	1
4. Chimia Sv.—Metrom Bv.	1
5. Jiul—Dinamo București	x
6. Rapid—Politehnica Timișoara	1
7. Steaua—Petrolul	1 x
8. Vagonul Arad—Mînerul B.M.	1 2
9. Crișul—A.S.A. Tg. Mureș	x 2
10. Mînerul Lupeni—Ind. șirmel	1
11. Gaz metan—A.S. Cugir	1
12. Oțelul Galați—C.F.R. Pașcani	1
13. Progr. Brăila—Flacăra Moreni	1

Etapa a XXV-a și arbitrii meciurilor

- Rapid — Politehnica Timișoara: A. Alexa (Rm. Vilcea) la centru, Gr. Bîrsan (Galați) și P. Sotîr (Medias) la tușă;
- Steaua — Petrolul: A. Pop la centru, T. Moga și Șt. Patkoș, la tușă, toți din Oradea.
- Jiul — Dinamo București: N. Cursaru la centru, C. Dragu și E. Vlaiculescu la tușă, toți din Ploiești.
- Universitatea Craiova — Farul: E. Martin la centru, A. Paraschiv și

- Ștefan Lazăr la tușă, toți din București.
- Steagul roșu — Progresul: R. Sabău la centru, I. Cimpeanu și A. Pop la tușă, toți din Cluj.
- U.T.A. — Dinamo Pitești: A. Măcovei la centru, C. Buburuz și C. Gheorghiu la tușă, toți din Bacău.
- Universitatea Cluj — C.S.M.S.: A. Pirvu la centru, R. Buzdun și A. Munich la tușă, toți din București.

PREA MULȚI ANTRENORI LA FEDERAȚIE

Alte scrisori, foarte multe la număr, dezbate o serie de fapte care se petrec la federație. Astfel, printre altele, prof. COSTEA MARINOU, directorul școlii generale Răcovița din raionul Rm.

DE CE NU A SATISFĂCUT CAMPIONATUL FEMININ?

A luat sfârșit campionatul feminin de handbal pe anul competițional 1966-1967. Această ediție — poate mai mult decât oricare din cele precedente — a oferit jocuri viu disputate, scoruri strinse și o serie de rezultate nescontate care, mai ales în retur, au dus la unele modificări spectaculoase în configurația clasamentului.

Am putea spune: un campionat interesant. Dar, având în vedere campionatele mondiale din noiembrie 1968, pretențiile noastre nu trebuie să se oprească aici. O dispută sportivă atinge scopul numai atunci când confruntările se desfășoară și la un nivel calitativ ridicat. Intrecerile sportive trebuie să îmbine armonios eficiența cu spectaculozitatea, pentru a satisface exigențele spectatorilor și ale specialiștilor.

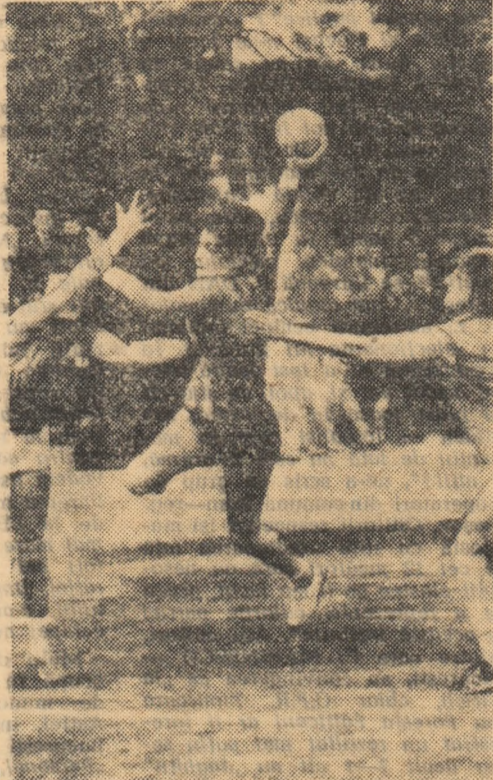
Campionatul recent încheiat ne-a oferit, pe alocuri, asemenea întâiri, din păcate prea puține. În majoritatea cazurilor au fost înregistrate „surprize” (scoruri strinse sau înfrângeri neașteptate ale favoritelor) ce s-au datorat mai puțin comportării excepționale a „outsiderilor” și mai mult felului cum au abordat echipele frunțile jocurilor respective.

Desfășurarea campionatului a sosit la iveală, de altfel, o serie de lipsuri. Ne referim, în primul rând, la faptul că nici una din echipele noastre nu dispune de un efectiv numeric și valoric corespunzător, care să-i permită alcătuirea unui „11” omogen (gândindu-ne la titularele și primele rezerve pentru fiecare post). În cele mai multe cazuri echipele se bazează pe o singură realizatoare de la distanță (sau pe maximum două), care intrunește cerințele „găharitului” având totodată o pregătire tehnico-tactică satisfăcătoare. Sînt însă și echipe frunțase chiar care nu au în rândurile lor nici măcar o singură jucătoare a liniei de 9 m. suficient de înaltă (Universitatea Timișoara) și cu o bună forță de aruncare (Universitatea București)! Asemănătoare este situația și în privința „extremelor de meserie”, cu calități fizice corespunzătoare și cu un minimum de cunoștințe tehnico-tactice pentru a contrataca, pentru a plonja, într-un cuvînt, pentru a da un randament sporit în acțiunile specifice sportului.

Printr-o riguroasă selecție, depistare, apoi instruire și promovare a elementelor corespunzătoare trebuie lichidată această deficiență generală, care frînează progresul handbalului nostru feminin.

În legătură cu procesul de pregătire semnalăm faptul că multe echipe sînt instruite numai în funcție de posibilitățile de moment ale jucătoarelor. În acest fel, antrenorii adaptează și subordonează totul capacității echipelor și gradului de pregătire existent, în loc să tindă treptat spre ridicarea potențialului fizic, tehnic, tactic și psihic al jucătoarelor și să tindă spre realizarea a ceea ce pretinde concepția modernă de joc (Mureșul Tg. Mureș, Progresul București). În procesul de instruire se mai fac observate și alte greșeli. Unii antrenori pun baza, aproape exclusiv, pe elaborarea unor planuri „tactice” speciale (în vederea jocurilor cu o anumită adversari), fără a da jucătoarelor și echipei mijloacele tehnico-tactice necesare, care se însușesc și se perfecționează în luni și ani de muncă susținută. În schimb, alții predau tactica „clasică” și neglijează latura utilitară a măsurilor concrete adaptate jocului adversarului.

În linii mari, am putut constata mai multe preocupări pentru problemele tactice decât în trecut. Totuși, mai există echipe care joacă „la întâmplare”, care omit din concepția lor de joc una sau mai multe din cele 4 faze ale atacului, iar folosirea judicioasă, sistematică și pregătita, într-o succesiune firească, cu o durată adecvată și cu delimitări perceptibile, a acestor faze ale jocului ofensiv este de-a dreptul o raritate, chiar și la echipele noastre frunțase.

La un atac al echipei Rapid (Elena Gheorghe cu mingea), apărarea Universității Timișoara revolvă în modul cel mai simplu situația critică: prin fault! Așa se petrec lucrurile în aproape toate jocurile.
Foto: T. Roibu

Puține sînt, de asemenea, formațiile care știu să îmbine jocul de liberă circulație cu cel al combinațiilor colective precise și să creze astfel faze de mare eficiență. Un alt aspect deficitar, privind toți factorii antrenamentului, este acela ce se leagă de pregătirea echipelor și de felul în care acestea evoluează în jocul de apărare. Trebuie folosite sisteme de apărare mai „ofensiv-agresive” (cum ar fi zona „4+2” sau „3+3”, apărarea combinată „5+1” sau „4+2”), care s-au dovedit eficiente pe plan internațional, dar pe care nu le-au imbrățișat încă în suficientă măsură echipele noastre! Desigur, renunțarea la o apărare strict „defensiv-destructivă” și abandonarea unei concepții conservatoare cere efort și muncă asiduă. Dar va trebui să o facem în interesul handbalului nostru, pentru care de altfel va trebui să ne unim eforturile ca să-i deschidem calea spre noi succese!

Fr. Spier
antrenor

A PLĂUZE...

Primul act
Un adevărat „stal major” în frunte cu maestrul Gheorghe Ștefănescu, președintele asociației sportive de la Centrul școlar profesional-construcții al Statului popular al orașului București, a hotărât ca viitorii constructori ai orașului să aibă o bază sportivă proprie.

Vestea a lăcut repede ocolul școlii, iar profesorii de educație fizică Mircea Anghel, Virgil Stoian, Vasile Niculescu împreună cu sute de elevi din toate clasele au trecut de îndată la îndeplinirea hotărîrii. Alături de el, întregul corp didactic, condus de directorul centrului, inginerul Costin Pelinescu.

Metamorfoza locului viran...
„S-a petrecut cu înălțare. După orele de teorie și practică, terenul din preajma școlii era asaltat de zeci de elevi constituiți în brigăzi, cu sarcini precise.

Gheorghe Cimpoieru, Petre Sirbu, Andrei Ristea, toți din anul I O, au încheiat cu multe zile înainte lucrările de săpături. Nici fețele nu au stat deoparte. Elena Mihai și Filoleta Lupu au montat zeci de borduri pe marginea micului stadion, care la capătul a două săptămîni, însumînd peste 8000 de ore muncă patriotică, a fost gata să-i primească pe vrednicii elevi-construcțori, pe terenurile de baschet, handbal în șapte, volei și pista de atletism.

„Cupa Tînarului Constructor”
Se apropia momentul festiv. Deschiderea oficială a bazei sportive. Din nou, inițiatorii amenajării stadionului s-au întrunit pentru a pune la punct amănunțele de organizare. Așa s-a născut propunerea ca acum, în aceste zile, elevii să participe la diferite întreceri sportive. Ideea a fost acceptată cu punerea în joc a „Cupei Tînarului Constructor” — ediția din 1967.

„Hai, Constructorii!”
Galeria era în plin efort. Sute de elevi își susțineau cu ardoare reprezentanții.

Pe terenul de handbal, echipa Școlii sportive a înfrînt în elevii Centrului școlar profesional-construcții, adversari redutabili. Partida, atractivă, s-a încheiat cu o surpriză: victoria a revenit, cu 13-11, „autorilor” noii buze sportive.

Galeria s-a „mutat” cu repeziune pe terenul de volei. Școala profesională P.R.B., bine pregătită, a dat o replică viguroasă gazdelor care în finalul partidei, au cîștigat înfrînta cu 2-1.

Interesante au fost și disputele la atletism. La greutăți a cîștigat Zamfir Enciu, iar la 80 m plat elevul Stelian Mirocea din anul dot.

„Aplauze. Aplauze acordate cu dăruire, la scenă deschisă, inițiatorii constructorilor de mișcare, care sînt îndrăgostiți nu numai de meseria lor dragă, ci și de activitatea sportivă.”

PETRE GHEORGHIE

Echipa de gimnastică a Centrului școlar profesional-Construcții, într-o reușită demonstrație de gimnastică artistică.
Foto: Eugen Scheli

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE LA SEMNALUL ZIARULUI

„HANDBALUL GALĂȚEAN MAI ARE MULTE RESURSE NEEXPLORATE”

De acest adevăr s-au convins, în fine, și membrii comisiei regionale de handbal Galați care, analizînd articolul cu titlul de mai sus (apărut în ziarul nostru nr. 5217) au ajuns la concluzia că multe din lipsurile semnalate le aparțin. Mulțumindu-ne pentru ajutorul acordat, comisia regională de handbal Galați ne comunică unele îmbunătățiri ce au survenit în urma apariției articolului. Astfel, a fost lichidată lipsa carnetelor de legitimare, în prezent fiecare echipă fiind în posesia licențelor respective; în campionatul regional activează acum un număr sporit de echipe (10 masculin și 5 feminine), alcătuite în cea mai mare parte din juniori; s-a organizat un curs de arbitri.

„SUFLET BINE ASORTAT”

În nota cu titlul de mai sus, apărută la rubrica noastră ALB și NEGRU (ziarul nr. 5203) conștientul asociației sportive Școlii Tulcea era criticat pentru abateri de la normele legale, în sensul că la un joc amical de fotbal a pus în vânzare... invitații de bal în loc de bilete. Ca urmare a cererilor noastre de a se verifica ce încasări s-au realizat și ce s-a ales cu banii, Consiliul regional UCFS Drobeta ne face cunoscut că, din suma încasată la acel meci, 56 lei au fost cheltuiți ilegal pentru echipa de fotbal. Suma a fost impusă președintelui asociației sportive Școlii Tulcea. De asemenea, președintele consiliului raional UCFS Tulcea, Nicolae Anghelidis, a fost sancționat pentru că nu a luat măsuri de evitarea vânzării invitațiilor la manifestațiile sportive.

„ZAPADA S-A TOPIT, PETELE NEGLIJENȚEI AU RAMAS”

Astfel se intitulă articolul (apărut în ziarul nostru nr. 5253) care analizează modul (neglijent) în care sînt întreținute bazele sportive din orașul Medias. Iată însă că — așa după cum ne asigură Consiliul orașenesc UCFS Medias — petele neglijenței au început să dispară treptat. O primă măsură a fost trecerea strandului și poligonului de tir în administrarea asociației sportive Gaz metan care, în urma măsurilor luate, a reușit să le redea spre folosință în bune condiții. Amenajări substanțiale s-au făcut și la terenul asociației sportive Sparta.

Răspunsurile primite la materialele amintite mai sus — ca și la alte articole aparute în ziarul nostru — nu pot decât să ne bucure. Mai sînt însă organe și organizații sportive care păstrează deplina tăcere și încă de multă vreme. Este cazul clubului sportiv Politehnica București (adresa nr. 6), clubului sportiv Rapid (nr. 9, 31 și 32), asociației sportive Locomotiva Iași (nr. 15), Consiliului raional UCFS Rm. Vilcea (nr. 35 și 47), Consiliului regional UCFS Iași (nr. 51) etc. Așteptăm!

SCRIMA Cîteva notații după finale

- Iuliu Falb, pentru a treia oară campion!
- Criteriul valorii — comportarea în concursurile internaționale
- La spadă și sabie, asalt puternic al elementelor tinere!

De curînd s-au desfășurat campionatele republicane individuale de scrimă pentru seniori. Consemnăm unele observații pe marginea finalilor acestei competiții.

● Proba de floretă băieți a fost dominată — ca și în ultimii doi ani — de același trăgător, Iuliu Falb. Este, desigur, remarcabil faptul că a cucerit pentru a treia oară consecutiv titlul de campion al țării. Maniera în care Iuliu Falb s-a impus printre cei mai valoroși floretști ai țării — cucerind victorii pe toată ținea — nu lasă nici un dubiu asupra posibilităților sale. Păcat însă că Falb a manifestat, anul acesta, unele oscilații de formă. Ne referim la comportările sale în întrecerile internaționale, la meciul cu Ungaria din „Cupa Gaudini” în mod special, unde a fost aproape anonim. Or, „barometrul” valoric al unui trăgător îl reprezintă, în ultimă instanță, performanțele obținute în competiții internaționale. Este o realitate pe care, sperăm Iuliu Falb n-o va mai ignora în viitor.

Campionul a fost secundat în clasamentul final de Ștefan Haulker. Trei victorii — cîte una la Ardealănu și Kando, ultimii clasăți în finală — și alți la Mureșanu, care, țesut din lupta pentru titlu, n-a mai acționat la valoarea lui reală. În asemenea condiții este greu de spus ce semnificație poate avea acest loc 2. Haulker este un floretist talentat, dar înegal, care „merge” bine în competițiile interne dar nu se prea vede în schimb, în cele internaționale. Numai în acest an, în două meciuri importante din „Cupa campionilor europeni” și „Cupa Gaudini” — a fost cel mai slab dintre floretștii noștri.

Ionel Drîmbă, inițial candidat la locul 1, a ajuns și el pe podium, dar pe locul 3. Trăgătorul cel mai talentat din actuala generație de floretști nu se mai regăsește, datorită lipsei de seriozitate cu care abordează competițiile oficiale. Nu putem să uităm o observație pe care a făcut-o nu de mult unul din marii specialiști în floretă, dl. Fitoșanu, arbitru internațional, cu privire la Drîmbă: „Să știți că aveți un scrimer de talie mondială, dar pe care va trebui să-l ajutați să devină cel mai curînd „master”. Sîpe regretul iubitorilor scrimelor, de o vreme încoace, Drîmbă manifestă o comportare inexplicabilă (și dăunătoare). Antrenorii lui nu pot avea un cuvînt de spus? Conducerea clubului Steaua m-î poate ajuta?”

Tănase Mureșanu a ocupat locul 4. Performanță bună pentru un floretist care reîntră în activitatea competițională de vîrf. Mureșanu înfrînge poate mai mult. Ni-l amintim în „Cupa Gaudini” unde contribuția lui în obținerea unor victorii decisive a fost substanțială. Mureșanu promite să fie încă mulți ani un om de nădejde pentru „națională”. Ștearsă prezenta printre finalisții a lui Ștefan Ardealănu, Campionul mondial de înțeret de la Viena, din 1966, este doar o „umbră” a celui pe care îl știm. De ce? În ceea ce-l privește pe Gheorghe Kando, acesta a avut o participare literalmente simbolică în finala probei.

● Elena Drîmbă a fost, fără discuție, cea mai în formă dintre floretiste. O finală cucerită fără drept de apel, la capătul unor asalturi care au relevat vertiginoasă ei creștere. A secundat-o Marina Sianca, sin-

gura care s-a apropiat valoric de campionă Suzana Ardealănu și Maria Vicot, clasate pe locurile 3 și respectiv 4, au fost la două victorii distanță de campionă. Un semn de înfrîngere îl reprezintă Ecaterina Ienciu: o singură victorie în finală! Mărea speranță a floretei noastre feminine din ultimii ani, nu confirmă succesul, anteriorilor! O surpriză — în rîu, bineînțeles — Ana Ene. Locul 6 după un sezon internațional excelent. Să fie o supraestimare a propriilor posibilități?

● La spadă previziunile s-au adeverit: campionul mondial de înțeret de la Teheran, Anton Pongrat a îmbrăcat și tricoul de campion național de seniori. Este fără nicio discuție, la ora actuală, cel mai bun spadast al țării. O promisiune — Gheorghe Cristof și Nicolae Istrate. Și o observație: spadastii din tinăra generație s-au impus pe toată ținea. Dovadă: „veteranii” St. Moldanschi (campionul de anul trecut) și N. MARINESCU mai, mai că nu s-au văzut. În schimb I. Sepeștu n-a intrat în finală. Ca și în cazul Aniei Ene, două păcătoase noamne din prea puțină modestie. În scrimă nu există adversari la care poți cîștiga dinainte. Sepeștu n-a aflat încă?

● Tot un scrimer din tinăra generație, Ionel Budahaciu, a îmbrăcat tricoul de campion la sabie. Este descoperirea antrenorului Antonie Covalci din Carei și în prezent elevul antrenorilor L. Rohoni și Gh. Man. Toți au merite deosebite în ridicarea acestui tînar scrimer pe primele trepte ale măiestriei. Pe locul 2 — Octavian Vintilă, care a tras frumos, cu impetuozitatea-i cunoscută, dar,

Campionul țării la floretă Iuliu Falb (dreapta) într-un salt caracteristic...
Foto: A. Neagu

parcă, cu prea puțină convingere. Hariton Bădescu a ocupat locul 3 într-un moment în care mulți sperau să-l vadă candidat cert la titlul de campion. O notă bună pentru D. Mustăța și C. Nicolae, din nou printre animatorii finalei. Ei și L. Rohoni sînt trăgători din vechia pleiadă a specialiștilor la această probă. În linii mari, a fost o finală de campionat reușită, de bun nivel tehnic, care a dovedit numeroasele posibilități ale scrimierilor noștri frunțasi și în același timp, a marcat creșterea elementelor tinere. Dar, așa cum aminteam la început, aceste posibilități trebuie să fie reflectate în rezultate cât mai consistente în marile competiții internaționale — campionate europene, mondiale și J.O. Numai astfel vom putea confirma bucuria aprecierii de care se bucură scrima noastră.

Printre roți și pedale

ULTIMA INTRECERE: REUȘITĂ

La Varșovia, înainte de startul celei de a XX-a ediții a „Cursei Păcii”, antrenorul belgian Lucien Acou îi purta în mod deosebit de grijă ciclistului Marcel Maes. Și nu pentru că l-ar fi simpatizat mai mult decât pe de Bie, Mahieu sau Goretz. A-

și, apoi, vreau să obțin un loc în echipa noastră V. S. Gentse, în care lider este Tom Simpson. Și, poate, într-o zi... Evident, Lucien Acou nu trebuie să-i mai poartă de grijă lui Maes. La Deurle va fi un lăptar mai puțin...

CICLO-DANS...

Bățul (nu de... sâmbătă seara) dat la închiderea „Cursei Păcii” la Praga a rezervat cicliștilor o surpriză: a fost organizat un concurs de... dans pe echipe, la care au participat toate cele 20 de formații prezente în cursă. Un maestru de dans făcea oficiul de arbitru, în timp ce echipele erau invitate în concurs în ordinea tragerii la sorți. Mulți s-au dovedit adevărați artiști și, o bună bucată de vreme, s-a crezut că formația Cu-bei, cu cele 7 puncte obținute, va câștiga. Dar, n-a fost așa. Formația R. D. Germane a realizat 8 puncte și s-a clasat pe primul loc. Franța — cu 6 puncte — a cucerit „medaliile de bronz”. Acest sucaș neașteptat l-a făcut pe antrenorul francez Robert Oubron (în cursă eehipa sa a fost scoasă din concurs intrucit a rămas numai în doi alergători) să exclame:

— Dacă știam că sinteți atât de buni la dans vă aduceam direct la Praga!

H. NAUM

MAGAZIN sportiv

UNII DESPRE VARĂ

BOXERUL (Că e cald) mai multe... muște.

Cină e cald, ce poți să faci? Bor cu... umbra sub copaci.

CICLISTUL

Vara, după ce rulază Un trimestru... evadează!

BASCHEBALISTUL

Azi e rece? E-o greșeală. Cum se spune, personală.

PARAȘUTISTUL

Cu vara-s în contrast Mercurul urcă, eu... cobor.

ȚINTAȘUL

De acum o să se-mpuște

ȘAHISTUL De trei luni nevoie are Ca să facă o... mutare!

TITI GHEORGHIU Vaslui

NU, BĂIEȚII NU-S DE VINĂ...

(CONTRATEXT LA O CUNOSCUTA MELODIE DE MUZICA UȘOARĂ)

Dacă mingea, curioasă Dezlipită de picior Trece ras pe lângă poartă Zbenguindu-se în zbor, Dacă șutul cel anemic Tinta nu și-a nimerit, Dacă bara, sugubeață Minge-n cale a-nfilit. Nu, băieții nu-s de vină Nu ai ce le imputa E de vină ghinionul... Că ei știu în minge da!

Dacă marile tribune Nu sînt pline niciodată! Și-a rămas o amintire Galeria de-alădă! Cînd preferi de la o vreme

O plimbare-n loc de meci Și cu puștii dintr-a-nția La țintar să te întreci, Nu, băieții nu-s de vină... Că de ei nu ne e dor... E de vină O.C.L.-ul Că avem televizor!

Dacă așii noștri-n fotbal În Elveția s-au dus Ignorindu-și adversarii Și privindu-și cam de sus, Dacă au mîncat bătaie Mai ceva ca la Verdun Pe cînd noi fumam acasă Zeci de tone de tutun, Nu, băieții nu-s de vină Nu era trecut în plan, Chiar așa-ncuic să fie Lacătul elvețian!

G. POPESCU-BERCA

„MICĂ PUBLICITATE” SPORTIVĂ

Revista franceză de canotaj „L'aviron” a publicat, recent, următorul anunț: „Patru veterani ai apei din Ençon, în etate de 80, 72, 68 și 66

Marcel — cea mai ușoară și plăcută dintre greutățile pe care le ridică halterofilul Gheorghe Mincu.

Foto: T. Roibu

Gheorghe Mincu, așa cum nu-l cunoașteți

L-am „prins” pe Mincu înaintea unui antrenament. Vorbim despre familie, colegi, haltere, despre concursul de la Tbilisi — despre apropiata întîlnire cu Anglia. Îmi spune, printre altele, că în timpul unui antrenament obișnuit ridică circa 20.000 de kg. Mă înfior: 20.000 de kg. poate tot atât cât ridică alții în toată viața.

„Eroul” nu are decât 23 de ani (născut la București la 7 mar 1944) dar rezultatele sale de prestigiu, obținute pînă acum, l-au consacrat deja numele. La 16 ani Mincu „smulge” un rezultat ce-l aduce prima sa victorie: titlul de campion la juniori, performanță pe care o va reedita patru ani de-a rîndul. În '65 este promovat la seniori și are ca rival pe cel care i-a fascinat copilăria: campionul Românii la haltere, Silviu Cazan. Centura de campion pe care o purta maestrul îl atrage ca un miraj. Astfel începe Mincu pannonanta cursă de urmărirea a „bătrînușului campion”. O muncă asiduă și tenace, o perseverență rar întîlnită (elemente susținute de un... gabarit impresionant — 128 de kg) îi aduc lui Mincu, în '66, titlul suprem. Convinge că lauză obligă, proșpețatul performer își pompează noi forțe și

reușește în 1967 să-și adjucece iarăși primul loc. — Vrei să-ți reamintești cum ai început lupta cu kilogramele? — De mic am fost impresionat de oamenii puternici, mărturiseste el. Anderson devenise idolul meu. Mă voiam, ca el, unul dintre aceia care fac „minuni”, un gigant care ține pămîntul în brațe. Mi-am găsit prima „călăuză” în halterofilul Gheorghe Moldoveanu, de la Dinamo. M-a adus în-ț-o zi în sală și mi-a spus: „încearcă”. Am smuls 50 de kg și, cu toate că nu aveam decât 14 ani și nici un antrenament la activ, mi s-a părut că „rupsesem” prea puțin față de cât mă credeam eu în stare. A urmat o noapte zbuciumată, cu vise în care am întîlnit fel de fel de obstacole pe care însă le-am trecut, dovedindu-mă în final cel mai tare. Ca să-mi ating țelul — recordul de 467,5 kg — mi-au trebuit însă ani de muncă, timp în care am jonglat cu milioane de kilograme.

L-am cunoscut cînd avea 18 ani, iar un an după aceea ne-am căsătorit, intervine soția M-a impresionat la el, printre altele, pasiunea nestăvilită cu care îmi vorbea despre sportul ce îl practica. Asta m-a făcut să învăț curînd care sînt stilurile, recordurile și campionii la haltere. Apoi, am devenit cel mai devotat suportor.

De-acum, halterofilul Gheorghe Mincu va mai avea un asiduu susținător: fiul său, Marcel (în vîrstă de 2 ani și trei luni) un Tom-degețel pe care tata îl poate ține în palmă.

— Mi-ar place să joace fotbal, mărturiseste tatăl. Este jocul pe care îl practic cu multă plăcere ori de cîte ori timpul îmi permite. Consideram că Mincu preferă jocul în apărare; constituția sa robustă ar face din el un fundaș inatacabil. Dar, surpriză: s-a „consacrat” extremă de neapăsător în cazul acesta, timp în care am jonglat cu milioane de kilograme.

Revenim la... familie. Soția ni-l recomandă ca pe un excelent gospodar. Sectorul destinat lui în exclusivitate: cumpărături. Desigur că problema transportului e... minoră; Mincu poate duce toată piața. Îmi vorbește apoi despre pasiunea lui pentru pescuit. Discuția ne-a fost frîntă de fluierul antrenorului, care își chema elevii la lecție. Interlocutorul meu

se ridică brusc, își sărută puștii, și, pe picior de plecare, ne spune: — Poate la anu' voi avea mai multe de povestit. Voi face totul să mai rup ceva din distanța care separă recordul meu de cel al lumii — 588 kg. La haltere, niciodată nu ești prea bătrîn și niciodată nu e prea tîrziu!

N. M.

Citeva antrenamente

și... 2,21 m

la săritura în înălțime

Urmașul lui John Thomas la săritura în înălțime se anunță a fi un alt atlet de culoare din S.U.A.: Clarence Johnson (19 ani, 1,95 m înălțime). Intr-adevăr, luînd parte la un concurs ce a avut loc la începutul lumii mai la Stanford, el a trecut peste ștacheta înălțată la 2,21 m. Numai Valeri Brumei (2,28 m), Ni Chichin (2,27 m) și John Thomas (2,23 m) au rea-

lizat rezultate mai bune. Să nu uităm însă vîrstă lui Clarence Johnson și mai ales amănuntul că performanța aceasta a fost obținută după numai 6... săptămîni de practicare a atletismului. De fapt, Johnson este un bun... baschetbalist. La 28 martie, după un joc de baschet, pentru a se distra, el s-a antrenat citva timp la săritura în înălțime. 24 de ore mai tîrziu, Johnson realiza un neașteptat 2,09 m. La al doilea concurs, disputat la Modesto, el urca la 2,14,5 m. Iar după o lună, acest uimitor 2,21 m.

Epigrama pe terenuri de sport

Baza sportivă Spar-tac din Sighetul Mar-mației a fost transfor-mată în restaurant de vară.

Prin fața bazei trec domol și-mi spun cu mirare cam grea: 'Nainte se tragea la gol! Acum se trage la mîsa!

Bazinul acoperit din Cluj, după darea în folosință, a intrat în reparații deoarece s-au crăpat pereții.

Ce-i cu pereții noi turnați? Răspunsul pică de la sine: Cînd am văzut cum sînt lucrați, Crăpără, bieț, de rușine.

Popicării asociației sportive C.F.R. — Rapid din Cluj a devenit arhivă.

Popicării, tert activă, Ajunse ditamai arhivă. În schimb, problema, este clar, Nu va ajunge la dosar.

U.L.L. Satu Mare a transformat terenul de sport în depozit de cherestea.

Așezînd scînduri grămada Pe terenul de eol, U.L.L.-ul dă dovadă Că nu are... cherestea.

VICTOR TEODOR

G. Ibrăileanu și sportul

Mulți dintre scriitorii noștri clasici au fost mari iubitori ai sportului. Dacă e arhicunoscut faptul că Alexandru Macedanski e cel dintîi scriitor român care face sport, fiind unul dintre pionierii ciclismului român, iar Sadoveanu era un pasionat jucător de șah, avînd chiar și o inovație proprie — „Ideea Sadoveanu” din gambitul Balogh — în schimb puțini știu că și Garabet Ibrăileanu a fost un iubitor al sportului.

Personalitate foarte armonioasă — teoretician social, critic și creator literar — Ibrăileanu, asemenea lui Macedonski, a aspirat și el la trăirea integrată a vieții. Acest lucru îl aflăm în confesiunile autobiografice intitulate „Amănări de copilărie și adolescență”. Să le reproducem așa cum însuși autorul lor le-a scris: „Dar ocupațiile mele plăcute au fost mîngăia și zmeul. Eram pasionat pentru oină, pentru care aveam și talent, iar zmeul, făceam totă ziua și de toate felurile, pe care le suiam afară de oraș și (n.n. perioada cînd se afla la Roman) le țineam mîncate și noaptea (le legam de ceva). Unul mi s-a prins de crucea unei bătrîni. Am asistat o dată însoțindu-mă cum a puzărește cu înecul, au rămas apoi sîndurile etc. Mura melancolică mi-a produs acei

zmeu, prins acolo sus, de parte, și nimic cu înecul de către vînturile și ploile rase ale nopților de la sfîrșitul varii și începutul toamnei. Cîte naș putea spune despre zmeia! Cred că e unul din cele mai splendide mijloace de educație fizică și sufletească. Sînt luptele cu alții care vor să-ți prindă zmeul — și unde dibăcia, repeziunea și curajul au un rol foarte mare. Tîm mîncă că în vacanță venea un elev care învăța la Iași și care era un adevărat uliu al zmeielor. Cu acela aveam noi de luptat taribit. Cînd venea — se auzea pe toate ulițele: «A venit Cilibiu» (p. 252). Tot atunci eram un grezav explorator al Moldovei. Vara mă scildam de 3-4 ori pe zi (uneori și noaptea pe lună). Umbliam kilometri întregi pe mal și prin apă, știam toate adîncurile, toate locurile, iar, cu un topor, tăiam gheața și pluteam pe o bucată de gheață, ca pe o plută. O dată era și mă înec. Eram foarte curajos de atunci. La 8 ani, în vacanță, la tată-meu la țară, umbliam călare singur, câte 4-5 kilometri, trecînd și prin-o mare pădure. Știu că tatăl meu, care era omul cel mai îndrăzneț, se mîndrea cu curajul meu” (p. 252)

IOAN BRATAN

ION CULE, PITESTI. — Fîind vorba de un „derbi”, meciului de handbal dintre Steaua și Dinamo, disputat sîmbăta trecută, i s-a asigurat un cadru coresponsuzator. El s-a des-fășurat pe terenul central de la „Progresul”, unde a avut loc și meciul de tenis România — Spania. Totul e să avem cit mai multe „derburi”. Terenuri se găseie!

GHEORGHE GEALEA, S.M.T. INDEPENDENȚA. — În cazul cînd finala „Cupei campionilor europeni” nu dă un câștigător în timpul obișnuit de joc (90 de minute), partida se prelungește cu 2 reprize a cîte 15 minute. Dacă rezultatul de egalitate se menține, finala se rejaocă. Tragerea la sorți intervine numai dacă și cel de al doilea meci, ajuns la rîndul în prelungiri, nu indică un învingător.

T. BADEA, BUCUREȘTI. — În evenimentul de

nu vă place epigramele pe care vi le trimis, aștept măcar un răspuns la „Poșta Magazin” în care să-mi spuneți: „Măi iacercă!” Nu vă spunem așa ceva Dimpotrivă...

TRAIAN VRABDE, COMUNA BREBU. — Rapid a cucerit de 7 ori „Cupa României” (de 6 ori con-

IULIUS DALIDS, BUCUREȘTI. — În boxul profesionist, centura de campion poate trece și în cîteva săptămîni de la un pugilist la altul. Aici nu este vorba de campionate organizate o dată pe an, ci de convenții, bazate pe interese materiale, inter-venite între boxerii respectivi și diferiți organiza-zorii de gale de box. Natural, se cere ca „sa-

cu cine ne prezentăm, ci cum ne prezentăm! Datoritiile fotbalisticilor noștri, după Zürich, au crescut mult. Să sperăm că nu vor fi... rău pianici!

EVA DARIE, GURA HUMORULUI. — Nici nu se putea ca epigrama să nu fie bună. Sinteți doar de la Gura... Humorului!

Unui antrenor de fotbal care achiziționează jucători în vr-

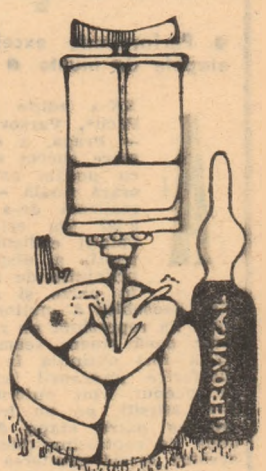
POȘTA MAGAZIN

secutiv: 1936-1942). Buni-ci au, deci, ce pavesti. Dar ce fac suporterii giu-leșteni din zilele noastre? Se mulțumesc cu amintirile sau așteaptă ca Rapidul să cîștige anul acesta Cupa?

lengerul” să aibă și el, cit de cit, o „carte de vizită”, eventual o ultimă performanță care să-l recomande.

I. M. BRĂILA. — Ne-au plăcut unele dintre „semnele de circulație” fotbalistică: Rapid: DEPAȘIREA IN-TERZISĂ U.T.A.: PANTĂ C.S.M.S. — DRUM PERI-CULOS Farul — DRUM COTIT Jul — LOC DE PAR-CARE

PAUL DAN, DUMBRĂVENI. — Ce jucători putem alinia în meciurile din preliminariile turneu-lui olimpic de fotbal? Nu există nici o opreștiște. A căzut, în ceea ce ne privește, demarcația între fotbalisții care au partici-pat la C.M. de fotbal și cei care nu au jucat în cadrul acestei competiții. Problema cea mai impor-tantă nu este însă aceasta,

stă (uneori cu preten-ții materiale), în loc să promoveze talente sineca din propria pe-pinieră.

Ros de maxima străbună Și de-un tainic neastim-păr. Tu o ții una și bună: „Dacă n-am bătrîni, il... cumpăr”!

ION POSTAȘU Ilustrații: N. CLAUDIU

Nicolae Giju — campion al Europei la box

(Urmare din pag. 1)

Irecut; duritatea loviturilor sale nu este de loc de neglijat!

Giju stia acest lucru, isi cunoștea destul de bine adversarul, și a acționat în consecință. După cleva securde de studiu, încep să se arunce de ambele părți multe, foarte multe directe de dreapta în întimpinare, Giju „dansează” în jurul pugilistului

Echipa noastră feminină — pe locul II în campionatele europene feroviare de tenis de masă

Localitatea Riesa din R. D. Germană a găzduit, în zilele de 22—28 mai, campionatele europene feroviare de tenis de masă. Au luat parte 17 țări printre care și România (cu o echipă feminină alcătuită din Viorica Ivan, surorile Maria și Hajnal Corodi). Formația noastră s-a clasat pe locul secund după reprezentativii R. D. Germane. Rezultate tehnice: R. D. Germană (Lemke, Richter) — România 3—0, România cu Polonia 3—0, Cehoslovacia 3—1, U.R.S.S. 3—2. La dublu femei, cuplul soriilor Corodi a ocupat locul III. La înapoierea în față, antrenorul Mircea Popescu ne-a făcut următoarea declarație: „Competiția a fost reușită și ea a prilejuit tinerilor noștri reprezentanți — toți juniori — o evoluție multumitoare. De asemenea, întrecerile le-au adus și un plus de experiență, atât de necesară la vîrsta lor”.

Întreceri decisive la Roland Garros

Ieri, în campionatele internaționale de tenis ale Franței, au avut loc mai multe întîlniri semifinale. La dublu bărbați, cuplul român Tiriac—Năstase a pierdut la australienii Emerson—Fletcher în trei seturi. Dar la scoruri strîmbe: 6—4, 6—4, 6—4. O a doua pereche australiana s-a calificat, de asemenea, în finală: Newcombe, Roche—Ruffels, Okker 6—2, 6—3, 3—6, 8—6.

vest-german, pînă la spectaculos cu lovituri de stînga. Campionul nostru face o adevărată demonstrație de scrimă pugilistică, loveste din mișcare cu ambele brațe și eschivează prompt puternicele lovituri cu care îl „pîndeste” adversarul său, Ras-

NICOLAE GIJU

Născut la Craiova, la 4.10.1943. Înălțimea 164 cm, greutate 54 kg. Profesiunea—electrician. Căsătorit cu jucătoarea de tenis Lotiția Man. Face parte din clubul Steaua. Maestru al sportului. Practică boxul din anul 1961. Primul său antrenor a fost George Duduleanu (Craiova). Campion republican: 1965, 1966. Semifinalist la C.E. din 1965 (Berlin). Finalist la „Săptămîna sportivă internațională”, Ciudad de Mexico — 1965. La Roma s-a calificat în finală obținînd victorii la puncte la Papp (Ungaria), Calaska (Polonia) și Piacci (Italia).

cher pare dezorientat de boxul practic al pugilistului nostru, dar caută, caută o lovitură decisivă...

În repriza secundă se schimbă pumni puternici. Campionul român își continuă ofensiva și plasează cleva stîngi extrem de precise, care-l jenează evident pe Rascher. Acesta este însă un pugilist de valoare și face totul pentru a schimba soarta luptei în favoarea sa. În ultimele minute Giju, foarte agresiv, aruncă în focul disputei sportive toate cunoștințele, întreaga energie. El punctează spectaculos cu „pistoane” de dreapta, dublate cu lo-

vituri de stînga; intră de mai multe ori în lupta de aproape și obține un copios avantaj. Victoria la puncte nu-i mai poate scăpa și juriul — firește — l-o acordă în aplauzele puternice ale spectatorilor.

Bravo, Giju! Primul care l-a felicitat pentru acest succes a fost chiar învinsul său, sportivul vest-german Rascher.

După victoria lui Gheorghe Negrea, la „europenele” de la Praga — 1957, Nicolae Giju este al doilea pugilist român care primește medalia de aur în această confruntare a boxului continental.

La celelalte categorii au fost înregistrate următoarele rezultate: pană: Petek (Polonia) b.p. Tatar (Turcia); semiușoară: Grudzien (Polonia) b.p. Vujan (Iugoslavia); ușoară: Frolov (U.R.S.S.) b.p. Kulej (Polonia); semimijlocie: Nemecek (Cehoslovacia) b.p. Wolke (R.D.G.); mijlocie mică: Agheev (U.R.S.S.) învinge prin neapărare Stachorski (Polonia) — oprît de medic; Kisellov (U.R.S.S.) p.p. Casati (Italia); semigrea: Poznlak (U.R.S.S.) b.p. Cerber (R.F.G.); grea: Baruzzi (Italia) b.p. Bodington (Anglia).

„Cupa cupelor” rămîne în posesia fotbalistilor vest-germani

Miercuri seara a fost cunoscută noua deținătoare a „Cupelor”: formația vest-germană Bayern München, care prela trofeul de la Borussia Dortmund. Desi susținută frenetic de cei aproape 70.000 de spectatori (meciul a avut loc la Nürnberg), Bayern a obținut cu mare dificultate victoria în fața excelentei echipe scoțiene Glasgow Rangers.

Pentru a face cunoscută cu celelalte țări informația, ne-am adresat agenției „Sport Information Dienst” din Düsseldorf. Și iată răspunsul:

Desi Bayern München este una dintre cele mai vechi formații din țară (înființată în 1900), ea n-a reușit decât o singură dată să cîștige campionatul (în 1932). Dar, Bayern s-a specializat, se pare, în meciurile de cupă. A cucerit de două ori trofeul (1957 și 1966), iar anul acesta (la 10 iunie) va sustine finala „Cupelor R.F.G.” cu formația lui Uwe Seeler, Hamburger S. V.

Care sînt secretele succeselor? Meritele deosebite ale țării îndolă, antrenorul iugoslav Zlatko Ceal-

În întrecerile internaționale de șah

O nouă frunză în clasament, la Kiev

Aproape întreaga elită a șahului mondial feminin se află reunită în capitala Ucrainei. Printre aspirantele la un loc fruntaș în turneul de la Kiev se află și prima noastră sahista, maestra internațională Alexandra Nicolau, care pînă acum a figurat în fruntea clasamentului. În cea de a 8-a rundă, însă, ea a avut de înfruntat pe cea mai reabilită rivală, campioana mondială Nona Gaprindasvili. Jucînd cu piesele albe, sahista sovietică a reușit să obțină, în mijlocul partidei, avan-

taful de un pion. Cu toate eforturile Alexandrei Nicolau de a stăvili avansarea acestuia, campioana mondială a obținut pînă la urmă victoria.

Numai alte două partide s-au încheiat în această rundă: Novarra — Heemskerck 1—0, Jifkovic — Ece-tova 1/2—1/2.

În clasament, conduce acum Nona Gaprindasvili cu 5 1/2 puncte (și o partidă mai puțin), urmată de Alexandra Nicolau cu 5 (1) p și Bilek cu 5 p. (Alexandra Nicolau are o întrerupție cu avantaj la Kira Zvorkina).

La jumătatea marelui turneu de la Moscova

Vineri seara, din sala turneului internațional de șah de la Moscova, ne-au sosit vești proaste...

Două înfringeri consecutive ale lui Florin Gheorghiu! L-am căutat imediat cu telefonul pe campionul nostru care ne-a transmis:

— Imi pare deosebit de rău că am pierdut. Am stat șase ore în sala de joc, încercînd să salvez cele două partide întrerupte, dar nu s-a putut... Cu Gipslis mi s-a părut că am o poziție bună de apărare. Adversarul meu avea un pion în plus, dar pionii erau pe același flanc și nu credeam că pot pierde. Totuși, căutînd să-mi valorific plusul de spațiu, am avansat prea mult cu regele, care la un moment dat a rămas „lăsat” de restul forțelor mele, prin turnul negrului. Am fost nevoit atunci să schimb turnurile, dar finalul de pionii rezultat s-a dovedit favorabil tot adversarului. Am rezistat pînă la mutarea 74, cînd am depus armele. Cu celălalt adversar, marele maestru bulgar Bobofov, sarcina mea era și mai grea. Aveam un singur pion pentru figură — într-un final de turn contra turn și nebun — și deși îl avansam spre linia de transformare, se dovedise la analiza de acasă că promovarea sa nu mai era posibilă. Am luptat și aci pînă la ultimele resurse. Vigilența adversarului meu n-a putut fi înșelată însă cu nici una din micile curse ce i le-am întins. Nu sînt descurajat și sper să mai fac puncte în trei și jumătăți de puncte în a doua jumătate a turneului...

...care acum (după 8 runde) are următorul clasament: Spasski, Gligorici, Gipslis și Bobofov 5 p. Tal, Keres, Najdorf, Stein și Portisch 4 1/2 p. Petrosian, Gheller, Smislov și Bronstein 4 p. Gheorghiu 3 1/2 p. Bilek, Filip, Pachman și Uhlmann 2 1/2 p.

Pe scurt

BASCHET ● În primul joc al turneului final al C. M.: Brazilia-Uruguay 63—45 (32—14).

ATLETISM ● la Moscova: înălțime — Taisia Cencik 1.74 m; prîjină — Bliznetov și Feld 4.92 m; ciocan — Nikulin 65.52 m; la Varșovia: Irena Kirszenstein a cîștigat 100 m (11.5 s) și lungime (6.18 m). Alte rezultate: 400 m — Badenski 47.1; greutate — Komar 18.64 m; sulă — Sidlo 80.70 m; la Thun (Elveția): 100 m — Clerc 10.3 sec. (record elvețian).

NATAȚIE ● În campionatele internaționale ale Cehoslovaciei: 100 m fluture feminin — Navesnikova 1:11.6; 400 m spate feminin — Navesnikova — 5:44.1; 800 m masculin — Lohnicky: 9:24.9. Toate rezultatele constituie noi recorduri ale Cehoslovaciei.

● Înțîlnirea internațională dintre echipele Țării Galilor și Irlandei s-a încheiat cu victoria primei formații, cu 146—82 p.

SCRIMĂ ● Concursul de sabie de la Padova a revenit campionului mondial Pawlowski (Polonia).

CICLISM ● După 13 etape, în „Turul Italiei”, conduce spaniul Perez Frances. În „Turul Angliei”, după 5 etape, conduce polonezul Kozlowski.

LUPTĂ LIBERĂ ● La Pforzheim (R.F.G.): R. F. a Germaniei-Suedia 6—2.

FOTBAL ● În „Cupa campionilor Americii de Sud”: River Plate-Racing Buenos Aires (ambele din Argentina) 0—0.

● Azi are loc la Paris, întîlnirea internațională amicală de fotbal Franța — U.R.S.S.

pus în fața cicliștilor obstacole mult mai mari, greu de rezolvat acum la începutul sezonului. Faptul că în aceste condiții ei au realizat o medie orară excelentă, reprezintă o dovadă elocventă a creșterii înregistrate de ciclismul rutier în arena internațională, motiv de mare bucurie pentru nenumărații suporteri ai acestui sport.

Antrenorii Robert Oubron (Franța), Bolan Kotev (Bulgaria), Lucien Accu (Belgia), ziaristii sportivi Alexei Grigoriev („Sovetski Sport”), Lothar Branzke („Deutsche Sport Echo”), Louis Bergmans („Het Laatste Nieuws”—Bruxelles) și alți specialiști au fost unanimi în a recunoaște că această cursă a întrecut toate așteptările. Media orară realizată în etapa de 170 km, permanentă schimbare a liderilor și nenumăratele acțiuni realizate etapă de etapă sînt argumente care pledează pentru calificativul excelent acestui întreceri de lung kilometraj, un adevărat campionat mondial de mare fond la care au luat parte 120 de alergători din 20

echipa Uniunii Sovietice. Din înfrîngerile amintite, polonezii au învățat că o cursă ciclistă cu multe etape nu se cîștigă forțînd la început. Așa se face că acum ei au păstrat un ritm constant, au fost în permanență în apropierea liderului și au lansat atacul decisiv numai în momentul cînd reușia era asigurată. Victoria echipei Poloniei este meritată. La ora actuală ciclismul polonez deține un loc fruntaș în țerahia sportului cu pedale amator. Numărul mare de cicliști talentați pe care l-a eșecut, programul competițional bogat și permanentul contact cu principalele forțe ale ciclismului mondial au asigurat reprezentativii Poloniei oameni cu o bogată experiență, capabili să dobîndească victorii în cele mai mari și mai dificile confruntări internaționale. Pentru noi n-a fost o surpriză comportarea rutierilor polonezi. Intorși de la competițiile de verificare a pregătirii, care au avut loc în această primăvară în Bulgaria, seriam în ziarul nostru că reprezentativa Poloniei se prezintă cu sîmne mari de a cîștiga „Cursa Păcii”. Comportarea

Gabriel Moiceanu s-a dovedit și de această dată un om de bază, un alergător care știe să-și păstreze faima creată prin eforturi sustinute, prin manevre tactice abile, printr-o permanentă concentrare. El a reușit să se afle mereu în plutonul de frunte al rutierilor din această cursă și nivelul ridicat al întrecerii conferă performanței sale o valoare deosebită. Întrecînd cicliștii cu cărți de vizită impresionante, cu o valoare constantă și cu mari pretenții (M. Kezel, K. Ampler, Galek, H. Tesse-laar, M. Dähne, Ebert, H. Bie, Mahieu s.a.) el și-a consolidat prestigiul în arena internațională.

Stefan Sucu s-a dovedit apt pentru marile întreceri rutiere, dar lipsa sa de experiență și de maturitate sportivă l-au împiedicat să poată realiza constant performanțele la care-l dau dreptul talentul și pregătirea. Celălalt alergător al fost înconstanț, n-au ajutat echipa atunci cînd se simtea nevoia. Ion Cosma a mers foarte bine în etapele de plat, dar n-a făcut nici un moment față în cele de munte. C. Grigore, mai bun decît anul trecut, n-a fost, totuși, un om de bază, în care să ai zi de zi încredere, iar Gh. Moldoveanu a avut mari și năfrîși oscilații (desi era debutant în „Cursa Păcii”, ne așteptam la mai mult tînid seamă de faptul că are 23 de ani, vîrstă la care alți alergători români reușiseră să se impună). Gh. Sucu a abandonat — după năruirea noastră nemotivat — și aceasta este în principal consecința lipsei sale de receptivitate la sfaturile antrenorului, un tribut plătit eforturilor inutile depuse în etapele cînd a încercat să refacă terenul pierdut numai cu propriile sale forțe, fără a colabora cu ceilalți alergători din grupul în care se afla. El are și evidente carente tehnice și tactice, pînă la eliminarea cărora ar fi necesar ca lotul național să nu mai facă apel la el.

Acestia au fost însă cei mai buni reprezentanți ai noștri la ora cînd s-a format echipa. Prin aceasta înțelegem că echipa — cu o singură excepție pe care am amintit-o — n-ar fi putut face mai mult, că performanța realizată reprezintă nivelul ciclismului nostru, potențialul lui actual în cursule pe etape. Am putut să ne dăm seama — nu fără amărăciune — că ne aflăm în regres față de nivelul internațional sau, mai bine spus, că progresul pe care-l realizăm an de an este mult mai lent decît cel pe care-l obținem în aceeași unitate de timp sportul cu pedale într-o serie de țări cu tradiție. Despre cauzele care au generat această stare ne propunem să discutăm în cel de al doilea material pe tema participării noastre la cea de a XX-a ediție a „Curselor Păcii”.

HRISTACHE NAUM

Retrospectivă „Cursa Păcii” XX (I)

● Performanțe excelente în condiții dificile de concurs ● Marcel Maes, omul forței, s-a impus în etapele de munte ● Echipa Poloniei a învățat din înfrîngerii ● Cicliștii noștri și-au dezamăgit suportorii

XX-a ediție a „Curselor Păcii”, Varșovia — Berlin — Praga, a constituit un mare succes al sportului cu pedale amator. Media orară finală — 41,8 km — realizată de-a lungul a 2307 km este rezultatul valorii cicliștilor participanți, a disputei dirze prilejuite de fiecare etapă în parte și a combativității deosebite a multora dintre rutieri. Ea reprezintă un record în materie dacă ținem seama de faptul că a fost obținută în condiții atmosferice improprii (căldură mare la început, vînt puternic și ploaie spre sfîrșit), pe un traseu rare a cuprins patru etape de munte și două de contratimp individual. Toate acestea atestă creșterea vertiginoasă a nivelului ciclismului într-o serie de țări și, implicit, a valorii sportului cu pedale internațional.

Vorbînd despre cursă, fostul campion mondial, B. Eckstein (R.D.G.), ciclistul englez Jan Steel (cîștigător al celei de a V-a ediții a „Curselor Păcii”) și antrenorul echipei Elveției, Oscar Plattner, ne arătau că în comparație cu celelalte ediții ale „Curselor Păcii” și cu întrecerile similare organizate în alte părți ale Europei, această cursă a

de țări, reprezentînd patru continente.

Cîștigătorul ediției jubiliare, belgianul MARCEL MAES, desi n-a reușit să obțină victoria în nici o etapă, a fost, fără îndoială, cel mai bun dintre participanți, alergător cu o forță deosebită, pusă în valoare în etapele de contratimp și de munte. Tînrul colector de lapte din Deurle, în vîrstă de 22 de ani, este un fin tactician, un bun cunoscător al tehnicii mersului în pluton și un om foarte sigur pe posibilitățile sale. După ce a preluat „tricolorul galben” de la Jan Smolik el ne-a declarat: „Mîine îl voi ataca din nou pe Smolik în finalul etapei, pe urcus. Mă voi detasa pentru a vă dovedi că sînt mai bun decît el și că merit să cîștig.” Șif-ciclistul belgian a făcut exact ceea ce a spus. El a dovedit prin aceasta că-și cunoaște posibilitățile și că — lucru deosebit de important — poate să-și „cîntărească” just adversarii, le sesizează punctele nevralgice.

La echipe, după 19 ani, primul loc a revenit din nou reprezentativii Poloniei. În ultimii ani, această echipă a fost de mai multe ori foarte aproape de victorie. Anul trecut, de pildă, au despărțit-o doar 6 secunde (!) de locul I ocupat de

anterloara a cicliștilor polonezi ne dădea dreptul să facem această afirmație, iar cursa Varșovia — Berlin — Praga ne-a confirmat părerea.

În rîndul cicliștilor care au făcut o impresie deosebită la cea de a XX-a ediție se numără — în afara învînzătorilor — Jan Smolik (R.S.C.), Bławdzin (Polonia), Helntz (Franța), Marks (R.D.G.), Saldhujn (U.R.S.S.), Moiceanu (România), H. Tesselar (Olanda) Ebert (din echipa combinată a R. F. a Germaniei și Berlinului occidental), Pavlik (Iugoslavia), Mahieu (Belgia), dar dintre formațiile reprezentative R. D. Germană, Cehoslovacia, Bulgaria și Belgia. Comportarea echipei României — clasată pe locul XI — a nemulțumit evident. Desigur, am fi putut ocupa locul VII sau VIII dacă — într-una dintre etape n-am fi avut în evadarea decisivă decît un singur alergător (G. Moiceanu), iar în pluton, de asemenea, un singur om (Gh. Moldoveanu). Este adevărat și faptul că în mod firesc locul VII este, mai bun decît al... XI-lea, dar el n-ar fi schimbat concluzia că ne aflăm departe de actualul nivel internațional. Înainte de a analiza cauzele acestei rămîneri în urmă, trecerea ciclismului nostru în al doilea pluton, să vorbim despre comportarea cicliștilor care au alcătuit echipa.